

GJENKJENN DIN

TID OG DETS BUDSKAP

 God morgen, venner. La oss bli stående bare et øyeblikk.

Kjære Gud, som vi, i dette livets mas og kav, har tatt en pause i disse neste få øyeblikkene eller timen, hva enn det blir, som Du har bragt tilveie for oss, for å gi pris og ære til Deg, for å forkynne Ditt Ord, for å kjenne Deg bedre, det er derfor vi har kommet sammen denne morgen. Vi takker Deg, Gud, fordi det er mennesker som er klare og som har forberedt seg selv til å komme og lytte. Uavhengig av forholdene og tiden, og, som vi lever i, tror de fremdeles. Og vi takker Deg for dem.

² Gud, vi er takknemlige til Deg for Din veldige helbredende kraft, løftene i Ditt Ord. Våre hjerter brenner slik når vi hører disse vitnesbyrdene! Alle slags lidelser som har blitt påført menneskesønnene! Du og Din nåde og kraft, og med Ditt løfte, har helbredet dem. Og de er her og vitner og gir lovprisning til Gud. Vi takker Deg for dette.

Og må vi nå i dag høre Budskapet som Du har bragt tilveie for oss i denne tid. Som vi leser i Ditt Ord, må Du gi oss sammenhengen i det som vi leser. La Din vilje bli gjort i alle ting, for vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

Vær så god å sitt.

³ Det er et privilegium å være her denne morgen. Jeg er veldig glad for dere alle. Og broder Woods, broder Roy Roberson, mange andre brødre, har arbeidet trofast de siste to dagene for å legge inn air-condition i denne bygningen for denne hensikt, for sist søndag så de hvordan dere led. Og de hadde litt penger i menighetskassen, og de gikk til verks og fikk det til å skje for at dere skulle være komfortable, med pengene som dere har lagt i offerboksen, så dere kan lytte til Budskapet mens dere sitter. Mye svalere i dag enn det var da. Så vi er takknemlige til Gud, og til dere folk, for denne muligheten.

⁴ Glad... Broder Roy Borders, han ville på en måte sitte bakerst der denne morgen. Jeg ba ham om å hente stolen sin og sitte her ute med disse forkynnerne, men han ville ikke gjøre det. Som dere alle vet, representerer broder Borders oss på feltet. Så glad for å ha broder Borders her inne, og mange andre forkynnere og venner.

⁵ Gjennom uken begynte jeg—jeg å tenke, og sa: "Når jeg kommer ned dit på søndag, kommer jeg til å kjenne igjen hver

eneste forkynner, hver person.” Når du så kommer dit, er du så opptatt med Budskapet at du bare glemmer alt, omtrent, så, hva det var.

⁶ Nå, jeg er nødt til å dra tilbake til Arizona. Jeg er nødt til å dra tilbake neste mandag, om en uke, tilbake til Tucson, for å bringe barna dit til skolen. Og jeg kommer tilbake da, etter det. Og kona må være der tidlig for å starte. . . for å registrere barna to uker før skolen begynner. Og jeg, da kommer jeg til å komme tilbake for å være her en stund.

⁷ Og nå, dette er min ferie. Som dere vet, har jeg forkynt siden desember; januar, februar, mars, april, mai, juni og juli. Nå, om Gud vil, og ikke noe spesielt kall, dette er årstiden da jeg—jeg—jeg tar min hvilepause, ferien min. Jeg drar på jakt. Og jeg. . .

⁸ Nå, om Herren skulle kalle meg til noe annet, så er de tingene ute av bildet. Gud er alltid først. Og jeg vil at Han skal være først, og du vil at Han skal være først. Men hvis det da ikke er noe spesielt kall, og det er Hans vilje, så er det hva jeg kommer til å gjøre de neste par månedene nå, er å dra på jakt nå, for å hvile meg. Jeg. . .

⁹ Dere begriper ikke, verden vil aldri forstå hva jeg må gå gjennom. Skjønner? Og det er en stor påkjenning. Ikke å undres at Herren sa til disiplene Sine, da Han vandret med dem: “Gå avsides i ørkenen, hvil dere litt.” Skjønner? Jeg innser det mer for hver dag, og spesielt som dagene mine på jorden blir flere, ser dere. Som jeg blir eldre, da innser du det. Dere hører at pastoren vår sier “amen” til det, også. Han, vi kan innse at vi ikke er gutter etter at vi har passert femtiårsalderen. Nå må vi ta oss litt tid.

¹⁰ Vi er så takknemlige for vitnesbyrdene som vi nettopp har hørt. Min kone var borte hos fru Woods og dem i går, da noen folk kom inn nede fra Alabama, et eller annet sted der nede, og fortalte om de store tingene som Herren gjorde på det møtet, om små barn som ble helbredet og forskjellige ting. Og så mange ting som, du verden, det ville bare tatt en lang stund å—å få det fortalt.

¹¹ Så må jeg også huske at. . .Jeg tror noen av dem fortalte meg at søster Larson har vært her to søndager med en liten baby. Jeg vet ikke, men jeg tror de sa at det var hennes barnebarn, kanskje, for barnevelsignelse. tok det med seg ned fra Chicago. Damen har vært veldig snill mot oss, og vi setter pris på henne. Og hun tok med seg en liten baby fra Chicago, for barnevelsignelse. Hvor, hun har ikke mye tid til å ta den med seg hit, mener jeg, for å bli barnevelsignet, men hun er interessert i at dette barnet skal bli innviet til Herren. Så om søster Larson vil, mens jeg taler, om hun bare kan ta med seg denne babyen opp for denne barnevelsignelsen.

¹² Og så, kanskje, mens hun gjør seg klar, vil jeg—jeg si at dette har vært det vanskeligste Budskapet jeg noen gang har forsøkt å forberede, inntil i går kveld. Gjennom uken har jeg gått inn i rommet for å prøve å komme avsides etter mine besøk og ting, for—for å prøve å få samlet tankene for anledningen. Og da jeg gikk, kunne jeg—jeg ikke en gang. . . Hodet mitt var tomt. Og i går gikk jeg ned i kjelleren. Jeg syntes det var for varmt, så jeg gikk ned i kjelleren og satte meg ned der. Og jeg prøvde å ta fram Bibelen min for å lese, og jeg sovnet. Så gikk jeg opp og tok en slurk vann og prøvde å kvikke meg opp, og gikk ut og spaserte omkring, satte meg ned på trappa.

¹³ Noen kom forbi mens jeg satt uten skjorte, satt på trappa; det var så varmt. De vinket. Jeg vet ikke om de vinket. . . Noen, det kan ha vært noen her lokalt i byen, eller kanskje var det noen i menigheten, som vinket til meg. Og jeg—jeg var så i egne tanker at jeg—jeg bare tilfeldigvis kastet et blikk på bilen som passerte forbi. Jeg vinket.

¹⁴ Forrige kveld satte jeg meg i bilen og dro opp og omkring i retning Charlestown, prøvde å motta noe. Herren, virket det som, ønsket å fortelle meg noe, men jeg. . . Satan prøvde å stå i veien for meg, for å hindre meg i å gjøre det. Så jeg tenkte: "Vel, hvis han gjør det, vil jeg bare fortsette å vente, bare fortsette å vente, hamre på døren til Han åpner." Så her for bare en liten stund siden, eller bare rett etter klokken syv i morges, var jeg oppe svært tidlig.

¹⁵ I går, litt syk, prøvde. . . Jeg hadde spiste litt mais som ikke helt hadde blitt enig med meg, var veldig sterkt krydret, og jeg—jeg prøvde å bli kvitt det. Og—og så i morges, omtrent klokken åtte, kom jeg tilfeldigvis over et Skriftsted som har forbløffet meg. Og jeg så på det Skriftstedet igjen, og igjen forbløffet Det meg. Og jeg begynte å følge Det gjennom Skriften, og jeg kom nettopp helt igjennom for noen få minutter siden. Så det kan være at Herren har et Budskap for oss denne morges, som satan har prøvd å holde fra oss.

Vil du komme hit med den lille, søster Larson? [Broder Branham velsigner en baby. Tomt spor på lydbåndet—Red.] Gud være med dem og hjelpe dem.

¹⁶ Nå, jeg har holdt dere, forrige søndag, to dager, og jeg tror. . . eller to møter, morgen og kveld, og det er tøft for dere. Jeg forstod at det. . . Noen av dere må reise så langt, og går glipp av en dags arbeid, og så videre. Så selv om vi kommer til å dra på søndag, mandag, en uke, vil jeg bare bekjentgjøre møtet neste søndag, om Herren vil, ser dere, med mindre forsamlingen skulle ønske å være her over til neste dag. Ser dere, det er opp. . . Det er så mange av dere!

Hvor mange vil heller at det skal være i kveld, la oss se, ha møtene i kveld? Nå, vil heller ha det neste søndag, rekk opp

din hånd etter det? Åh! Du verden, det var ganske likt. Åh! [Noen sier: “Uavgjort, broder!”—Red.] Hva sa du? [“Ha det begge ganger.”] Åh! [Broder Ben Bryant sier: “Og i kveld må du ha to, broder.”] Så, så, Ben! [Broder Branham ler.]

¹⁷ Jeg har dette Budskapet, er langt denne morgen, men jeg—jeg vet ikke helt hvordan. . . Og jeg vet at jeg hjalp til å lage reglene i menigheten, men der inne, hvis dere har lagt merke til det, sa jeg: “Med mindre jeg tar opp lydbånd.” Ser dere? Så, dette blir tatt opp på lydbånd. Mhm. Så, kanskje vi vil prøve å komme tilbake begge ganger, i kveld og neste søndag, da, vi vil om Herren vil, ser dere. Nå, hvis dere ikke får en beskjed denne uken, da kommer dere neste søndag.

¹⁸ Jeg misliker å tvinge dere til å komme to ganger slik som det, men jeg føler at vi ikke har så mye mer tid. Og bare legg dere dette på minnet, hvis tiden fortsetter videre, vil vi ikke ha dette privilegiet veldig lenge. Ser dere? Husk, noe vil skje. Enten vil loven stoppe oss, eller satan vil komme iblant dere og spre dere. Det har alltid vært slik. Ser dere? Noe vil skje, så la oss sette pris på hvert minutt vi er sammen.

¹⁹ Så nå, til dem som er nødt til å dra tilbake til hjemmene deres, i kveld vil det være som forrige søndag kveld, jeg hadde bare et—et kort, lite Budskap. Og så, dere, om dere vil ha det på lydbånd, vel, vil vi sannelig sende dere lydbåndet om dere er nødt til å dra hjem igjen. Vi er ikke. . . Jeg kommer til å forkynne i kveld, om Herren vil.

²⁰ Jeg hadde et notat i går, eller—eller dagen før i går, et lite Budskap som jeg hadde kladdet ned fra hukommelsen av noe, og det er fra lenge siden. Det er to Budskap, da. Det er på en måte imellom, ett av dem er “En lekk sisterne”, eller “Sår man vind, vil man høste en storm”, bare et Evangelisk Budskap. Denne morgen er det undervisning. Og så, i kveld vil jeg enten tale om “Sår man vind, vil man høste en storm” eller “En sisterne som lekker”.

²¹ Og denne morgen vil jeg lese fra den Hellige Skrift nå.

Og er dere komfortable? Si: “Amen.” [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Bra.

Nå, jeg vil at dere i Biblene deres skal gå med meg til Hoseas bok, dere som ønsker å lese. Og la oss lese noen få vers fra det 6. kapittelet av Hoseas bok, profeten.

Og la oss reise oss.

²² Kjære Gud, vi er uverdige til å ta denne Boken i våre hender, for vi leser i Skriften at intet menneske i Himmelen eller på jorden, eller under jorden, var verdig eller i det hele tatt i stand til å ta Boken, eller i det hele tatt å se på Den. Åh, og det kom En som hadde vært som et lam som hadde blitt slaktet; Han tok Boken, for Han var verdig, og Han løste

Seglene på den. Og vi ser hen til Ham denne morgen, for å åpenbare disse sammenhengene som er skrevet i Boken, fordi det er Gjenløsningens Bok. Alle som er gjenløst er skrevet i den. Måtte vi finne vår posisjon, denne morgen, i tiden som vi lever i. For vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

Kom nå, og la oss vende tilbake til Herren! For han har revet i stykker, og han vil lege oss. Han slo, men han skal også forbinde oss.

Han vil motta oss etter to dager, på den tredje dag skal han reise oss opp, så vi skal leve for hans åsyn.

La oss kjenne, ja, la oss jage etter å lære Herren å kjenne. Like visst som morgenrøden skal han komme. Han kommer til oss som et regn, som senregnet og tidligregnet over jorden.

Hva skal jeg gjøre med deg, Efraim? Hva skal jeg gjøre med deg, Juda? For deres barmhjertighet er som en morgensky, og lik den tidlige doggen blir den borte.

Derfor har jeg hogd dem i biter ved profetene, ja jeg har slått dem i hjel ved ordene fra min munn. Dommene er som lynlimt som farer ut.

For miskunnhet er det jeg har behag i, og ikke offer, i kunnskap om Gud mer enn brennoffer.

Men som menn har de brutt pakten. De har—de har sveket meg.

Gilead er en by med ugjerningsmenn, den er full av blodspor.

Som røverbander ligger og venter på en mann, slik er hele flokken av prester blitt. De myrder på veien ved samtykke: og . . . gjør skamløse ting.

Jeg har sett grusomheter i Israels hus: Der er Efraims horeliv. Israel er blitt urent.

Også for deg Juda, er det sendt en høst, når jeg fører tilbake ut av fangenskap de bortførte av mitt folk.

²³ Herre Jesus, trekk ut av Dette, ved Din Hellige Ånd, den sammenhengen som er ment, som vi venter videre på Deg. I Jesu Navn. Amen.

²⁴ Nå, mitt emne denne morgen er: *Gjenkjenn din tid og dets Budskap.*

Vi ser fra forrige søndags leksjon, da vi underviste i *Trompetfesten*. Og jeg ønsker å rette deres oppmerksomhet nå, Israels tid—tid i Guds klokke.

²⁵ Vi tar i dag for oss en søndagsskoleleksjon, fordi jeg ønsker at dere skal innse og gjenkjenne hvilken tid vi lever i. Tiden

vår holder på å renne ut, som dere ser. Og så, gjennom dette, burde dere kjenne selve timen og tiden og tegnet og Budskapet som dere skal motta.

²⁶ Nå, som vi begynte forrige søndag. . . Vi hadde snakket om at vi skulle forkynne om Trompetene, de siste Syv Trompetene i Bibelen. Og jeg, for min egen del, trodde jeg de ville åpnes opp akkurat som Seglene. Men jeg la merke til at det hendte usedvanlige ting ved hver av disse åpningene.

Og da vi forkynte de *Syv Menighetstider*, og de var så fullkomne at den Hellige Ånd Selv kom ned iblant oss og stadfestet det, og satte det i avisene og spredte det rundt hele nasjonen, og viste det i månen og på himmelen, og beviste det for oss, uker og måneder før det skjedde, akkurat slik det ville skje, helt fullkomment. Her i tabernaklet gjorde Han det kjent. Her på . . . i tiden gjorde Han det kjent. På månen og sola gjorde Han det kjent. Og i posisjonen til nasjonene i denne tiden, gjorde Han det kjent, da lederskapet i Roma reiste ut og vendte tilbake til Palestina, det var visst nok den første paven der siden (hevder de) Peter var pave. Nå, det var så usedvanlig!

²⁷ Da, ser vi, før de Syv Segl som skjulte alle mysteriene.

Jeg visste ikke hva jeg tegnet på tavlen, for Menighetstidene. Jeg gjorde ikke det. Gud vet. Jeg tegnet det bare gjennom en visjon. Uten å vite at Gud, ett år og seks måneder senere, kom til å stadfeste det på himmelen, ved månen, og la det komme i de nasjonale avisene. Jeg visste ikke det. Jeg visste ikke at det ville komme en mystisk formørkelse i månen, som skulle representere denne Laodikea tidsalder.

²⁸ Nå, i avisene får du kun de seks tidsaldrene. Det er fordi menigheten i Laodikea var fullstendig formørket. Og om dere legger merke til den åndelige anvendelsen, slik Gud satte det på himmelen. Da jeg tegnet det her på jorden, etterlot jeg en bitteliten stripe, som dere ser, bare en ørliten flik med lys. Det var rett før selve de Utvalgte skulle kalles fra jorden, det var grunnen til at jeg plasserte det der i den syvende tidsalder. Men da Gud satte det på himmelen, ble det totalt formørket, som kanskje betyr at den siste har blitt kalt ut av denne Laodikea tidsalder. Vi vet ikke. Det kommer kanskje en tale om det.

²⁹ Legg nå merke til igjen, før de—de Syv Segl, som jeg ikke hadde noen idé om at det var slik.

Her i tabernaklet talte Han om det, og sendte meg til Tucson, Arizona, og fortalte dere alle hva som ville skje. Og det er menn som sitter her i dag, som var der og så det skje, helt nøyaktig slik det ble fortalt her at det skulle skje: “Syv Engler ville komme.” Så omtalte avisene det, og magasinene, over hele nasjonen: “Mystisk sirkel av Lys i en pyramideformasjon”, akkurat slik jeg tegnet den her og viste dere. Steg opp fra hvor disse Englene stod og gikk tretti miles høyt, og var tjuesju miles bred; eller var

det tjuesju miles høyt og tretti miles bredt, jeg har glemt hva det var. Og ble sett rundt omkring i statene, like ovenfor Tucson, Arizona, akkurat hvor det skjedde, samme tidspunkt.

³⁰ Ser dere, Bibelen, Gud er ikke bare . . . Dette er ikke bare noen som prøver å—å skyve noe på dere, men for å åpenbare til dere den åndelige betydningen for denne tid.

³¹ Og så, det neste Budskapet, som åpnet opp de Syv Segl, som løste alle de skjulte mysteriene i Bibelen, Læren og så videre. Som verden så grovt angriper nå i disse dager, angriper Den og sier at Den er feil, *dette, det*.

³² Her forleden dag i Arizona, ble det spleiset lydbånd for å prøve å få meg til å si ting som jeg ikke sa. Bare husk visjonen om det som skjedde i Arizona! Bibelen sier: “Det hadde vært mye bedre for deg om du hadde en stein rundt halsen.” Og en annen ting, at: “Hvem som helst”, la ham være forkynner eller hva han vil, “som tar ett Ord fra Det, eller legger ett ord til Det!” Folk legger sin egen tolkning til Ordet, slik Det har blitt gitt, og prøver å få Det til å si noe som jeg ikke sa, og, ikke mitt Ord; Det er Hans Ord. “Den som legger til eller trekker ifra!”

³³ Og så, i visjonen, så vi disse profetene komme ned, som jeg forklarte til dere, tror jeg, for flere søndager siden. Det vil skje alt sammen. Jeg sa: “Bare hold dere unna det.” Så lenge jeg slåss mot det, da kan ikke Gud slåss mot det. Men la oss la Ham få det. Han er Den Som tar seg av det. Skjønner?

³⁴ Nå, forrige søndag fikk vi med oss, det var . . . forkynte om festdagene. Og det var en pinsefest. Og mellom pinsefesten og trompetfesten, det var en lang tidsperiode; nøyaktig femti dager mellom pinsen og trompetfesten. Og femti dager, som, *pentekoste* betyr “femti”. Det var når man svingte kornbåndet, eller innsam- . . . Førstegrøden av kornhøsten ble båret inn. Og vi ser at det var som et forbilde der tilbake, med den naturlige førstegrøden, som representerer førstegrøden av den Hellige Ånd som skulle bli utøst over folket.

Og vi finner så ut at disse femti dagene ble mottatt av hedningene, som, “Gud kalte fra hedningene et folk for Sitt Navn”, pinsefesten. Og vi har gått gjennom denne lange pinsefesten.

³⁵ Nå, faktisk, fra de femti dagene vil det være nøyaktig syv sabbater. Og syv sabbater representerte de syv menighetstidene, som vil bli kalt ut i løpet av pinsefesten, i Pinsen, for å kalle ut et folk fra hedningene for Hans Navn.

Nå, på slutten av disse syv sabbatene, som har vært, skulle Forsoningsdagen komme, som var de Syv Trompetene. Og de Syv Trompetene skulle kalle inn til en sørgedag, for Offeret der tilbake, eller Forsoningen. Og da finner vi ut at, Israel, de Syv Trompeter har kun med Israel å gjøre.

³⁶ Og, da, hvorfor Han ikke ville la meg forkynne disse Syv Trompeter. Jeg var til og med klar til å annonsere det, hadde lokalene og alt sammen klart til å gå inn i for å forkynne de Syv Trompetene. Og jeg sa: “Det er noe som plager meg så veldig”, sa jeg. Vi fortsatte å jobbe, og Billy og oss alle, prøvde å få alt klart til en luftkondisjonert bygning, til denne neste kommende uken, for de Syv Trompetene. Skulle ha ti dager, eller åtte dager, hadde auditoriet på skolen. Men Den Hellige Ånd ville ikke la meg gjøre det, av en eller annen grunn, og jeg lurte på hvorfor.

Og da jeg gikk inn for å be, sa jeg til kona: “Jeg går inn.” Og jeg knelte oppriktig ned innfor Gud for å be. Og Han åpenbarte for meg at disse Syv Trompetene lød under det Sjette Segl, og jeg har forkynt det, overnaturlig. Ser dere, det er Guds hånd, alt sammen. Det har med Israel å gjøre, og vi plukket det opp under det Sjette Segl. Alle dere som har det, om forfølgelsen av jødene.

³⁷ Hedningenes tid har vært i løpet av denne pinsefesten.

Trompetene, under . . . alle sammen lød under det Sjette Segl. Og vi plukket det opp forrige søndag, under trompetfesten, hvis dere alle ønsker å få tak i den. Hva skulle den gjøre? Sende jødene med hast, fra alle deler av verden, tilbake til deres hjemland. Det må være der. Og åpningen av Seglene, under det Sjette Segl, og under . . . De Syv Trompetene lød i det—det Sjette Segl.

³⁸ Nå, den syvende engels Budskap skal åpne mysteriet om Seglene og kalle ut hedningenes ellevte-time-arbeidere og la dem motta den samme betalingen som arbeiderne i den første timen fikk. Skjønner?

Nå, Jesus forkynte det. Han sa at det var noen folk som gikk inn i innhøstingen. De var leid inn. Og da de gjorde det, tidlig på morgenen, mottok de en—en—en tid, en penny for dagen. Og så, ved middagstid, kom noen andre inn og begynte å arbeide. Og så, ved den ellevte time, det er den siste timen av dagen, var det noen som kom inn og fikk den samme betalingen som de fikk den første timen på dagen. Siste time.

³⁹ Det er så fullkomment, hvordan budbærerne med Ordet i den første timen, med Evangeliet, med Sannheten, de kom inn på Pinsefestens dag. Så var det en mørk tidsalder som stengte dem ute. Så, midt på dagen, kom Luther og Wesley og dem inn. Og så skal det komme et Kveldstidsbudskap, og motta den samme tingen som de gjorde i begynnelsen. Kveldstidsbudskapet skal gjenopprette igjen, få den samme tingen til å komme tilbake igjen.

⁴⁰ Og husker dere visjonen fra forrige uke, da Bruden kom for å bli . . . forhåndsvisningen av den. Der kom den lille Bruden opp, skjønn, i visjonen. Og jeg, uten å tenke på det. Bare satt der og så på, ute. Og der kom Bruden. Jeg hørte en Røst ved siden av meg,

sa: “Her er en forhåndsvisning av Bruden.” Og Hun kom forbi. Jeg la merke til Henne, måten Hun var på, veldig skjønn, vakker, ung. Hun gikk i takt så godt Hun kunne, ikke en mars. Bare slik en—en kvinne tar stegene, slik de går på en grasiøs måte, som en dame. Det var slik Hun gikk, kom til venstre for meg på *denne* siden, og Hun kom ut av syne for meg.

41 Så snudde Han meg til høyre side, og Han viste meg hver menighet slik de har kommet ut av hver tidsalder. Og åh, så vulgært! Og den siste var denne siste tids menighetstid, som ble ledet av en heks. Og de var så umoralsk kledd, så så uanstendige ut! Og de marsjerte til takten av twist og rock-and-roll. Og disse kvinnene vrikket og vred på seg, og holdt kun papir, grått, hyklerisk, det ver- . . . Det grå er mellom hvitt og svart, som er en forførende farge. Grått er verken hvitt eller svart. Det er en forførende farge. Og papir som så grått ut, holdt det foran seg, med frynsete hula-skjørt holdt de det foran seg, og fullstendig nakne fra livet og opp. Og marsjerte til den . . . eller rytmen, eller vrikket og holdt på til den musikken, mens de gikk oppover. Og sa: “Det er menigheten.”

42 Og da den passerte forbi meg, holdt hjertet mitt på å svikte. Jeg tenkte: “Hvis det er hva som prøver å bli presentert for Kristus, som en Brud? Med all den innsatsen og ting som menn har lagt ned for å prøve å presentere en Brud for Kristus. Og skulle en vulgær, skitten, uanstendig prostituert som det være Kristi Brud?” Det gjorde meg syk i hjertet.

43 Og som hun passerte, etter at hun . . . Da hun kom tidligere hvor vi stod, holdt hun papiret foran seg, vrikket og vred på seg og beveget seg med den ene siden og så den andre siden, mens hun gikk, slik de moderne dansene de har i denne tid, og brukte seg selv i en umoralsk forestilling mens hun gikk marsjerte videre.

44 Jeg er ikke ansvarlig for disse tingene. Jeg kan bare si hva jeg så. Og Gud som min Dommer, men det var menigheten fra U.S.A.

45 Nå, som hun passerte forbi, hele den bakre delen var ikke tildekket i det hele tatt. Og da hun så passerte forbi, følte jeg meg matt og uvel.

46 Da sa Han: “Bruden vil bli forhåndsvist igjen.” Og her kom Bruden bak henne, en Brud som så helt lik ut som den som passerte i begynnelsen. Da gjorde hjertet mitt et gledeshopp, ved å vite at det vil være en Brud. Og Hun vil være laget av den samme tingen og kledd i den samme tingen som Hun var i begynnelsen. Hun vil bli kalt.

Og jeg vet at det er Sannheten. Hvis det ikke er sant, da har enhver visjon jeg har hatt tilbake i tid vært feil. Og enhver vet at Han ikke noen gang har fortalt oss en ting som har vært noe annet enn Sannheten. Det gikk i oppfyllelse, bare . . .

47 Og kan dere da se umoralen til den moderne menigheten, som kaller seg selv en “menighet”?

48 Som noen sa her om dagen. Broder Ruddell, en dyrebar broder av meg, som står langs veggen der borte nå. At, han så den som et villskudd på et vintre. Og vi diskuterte det i rommet her om dagen. Og broder Ruddell var opprørt over tilstanden i tiden og—og følelsen av ånden i menighetene i dag, hvordan den har begynt å bli svakere. Forkynnere kommer fra over alt, og intervjuer her ute, spør: “Hva har skjedd, broder Branham? Hva har skjedd?” Jøye meg!

49 Broder Ruddell stilte meg spørsmålet: “Lever de av satans ånd, eller hva?”

50 Jeg sa: “Nei, villskuddet lever av kraften i vintreet.” Den lever fordi, sitrusfrukten, en—en sitron vil vokse på et appelsintre; men den vil ikke bære frem appelsiner, selv om den lever av dens liv.

Og menigheten, såkalt, er bare et innpodet villskudd som lever under religionens navn, under menighetens navn. Katolsk og protestantisk, bare villskudd, trekker på... fra kraften i Vintreet; og bærer likevel frem fruktene av hva de er, fordi de ikke var omvendt. De var ikke i Guds opprinnelige, forutbestemte plan, det er grunnen til at de må fornekte Ordet og bære frem andre slags frukter. Det virkelig ekte treet, i sin rot, var forutbestemt til å bære frem appelsiner på et appelsintre.

Jesus sa: “Jeg er Vintreet; dere er grenene.”

51 Men hvis det treet noen gang skyter frem en ny gren, vil den bære sin opprinnelige frukt. Og det må komme en gjenopprettelse av alle disse tingene, helt øverst på Vintreet. Det vil bli, komme frem, en gjenopprettelse, et Kveldslys for å opplyse Det og for å gjenopprette Det. Men det vil komme ut fra Vintreet, ikke en denominasjon som har blitt podet inn på Det; men original produksjon av Ordet. Det vil komme frem i kveldstiden. “Og det vil bli Lys i kveldstiden.” Det må Lys til for å modne Den.

52 Se hvor fullkommen Skriften er! “En dag som ikke vil bli kalt dag eller natt.” Frukt kan ikke modne uten at solen modner den. Uansett hvor mye du forkynner, hva enn du gjør, den kan ikke modnes, den kan ikke bli manifestert, den kan ikke bli stadfestet; av andre enn Han Som sa: “Jeg er verdens Lys”, Ordet. Så en—en—en Kraft må komme til eksistens, Den Hellige Ånd Selv, for å modne, eller for å stadfeste, eller for å bevise, eller for å manifestere det som Han har forutsagt at vil skje i denne tid. Kveldslyset produserer det. Hvilken tid!

53 Bruden passerte i den samme posisjonen som Hun var i da Hun var i begynnelsen. Men jeg så at Hun kom ut av takt og prøvde å dra Henne tilbake. Nå, mye kunne blitt sagt om disse tingene, om tiden vi lever i.

54 Nå, Hosea sa, i 6,1: “Vend om til Herren.” Husk, han sa at de ville være adspredt, og de var. Han sa: “De vil vende om til Herren, etter at de har vært adspredt, og Han ville, vil forbinde dem.” Merk dere: “Vend om . . . Bli adspredt; det andre . . . De var revet i stykker og var forblindet.” Det var akkurat hva som skjedde. “Han vil helbrede oss og forbinde oss.”

Som Esekiel 37: “De tørre ben, dalen full av tørre ben.” Esekiel så det, at de vendte tilbake igjen.

Merk dere så, Hosea sa: “Etter to dager! Etter to dager vil Han vende tilbake til dem. Han vil motta oss og gi oss, gjøre oss levende igjen.” Nå, å *gjøre levende igjen* betyr ikke “gjenoppstandelse”. Å *gjøre levende igjen*, der, er det samme ordet som blir brukt alle andre steder, jeg slo det nylig opp, betyr “en vekkelse”. “Han vil gjøre oss levende igjen etter to dager.” Det vil bli: “På den tredje dag vil Han gjøre oss levende igjen, etter at Han adspredte oss og forblindet oss og rev oss i stykker.”

55 Dere vet, jødene ble forblindet av den ene grunn at vi kunne få se. De ble revet i stykker og adspredt som en nasjon og forkastet sin Messias; slik at vi kunne motta Messias, så et folk kunne bli kalt ut av hedningene for Hans Navns skyld.

56 Nå, mannen kommer frem og kvinnen tar hans navn. Disse forblindede hedningene som ikke kan se det Navnet “Herren Jesus Kristus” i dåpen! Det er rett og slett for ille, men det må være på den måten. Jødene, de skulle—de skulle ikke se det. Det er bare én som kan se det; det er den som er forutbestemt til å se det. Ellers vil du aldri se det.

Jødene kunne ikke se at det var deres Messias. Og likevel var de lærde og teologer, menn som var navngjetne for sin lærdom, leste den samme Bibelen som du leser. Nå, etter at det har blitt gjort kjent for oss, kan vi tydelig se at det var Messias. Men de kunne ikke se det, heller ikke kan de se det i dag. Det er profetert at de skulle være forblindet, også.

57 Menigheten er i denne tid profetert til å være forblindet, til å forkaste kveldstidens Budskap. Åpenbaringen 3 sier det: “Du er elendig og ynkelig”, legg merke til brudens tilstand forleden kveld, eller menigheten: “Naken, blind og vet det ikke.” Herre Jesus, vær oss nådig! Bibelen sier at hun var “naken”. Jeg har ikke sett det før nå. Laodikeas menighet var naken. Og da hun kom til syne forleden kveld, var hun “naken”, har aldri lagt merke til det, “og visste det ikke”.

58 Åh, hvor takknemlig! Hvordan, ikke å undres at vi er så takknemlige! Jeg føler at vi ikke er takknemlige nok for de tingene som Gud gjør kjent for oss.

59 “Naken.” Og visjonene sa, viste meg at hun var naken og ikke visste det, og “forblindet”. Slik som Israel var forblindet

slik at hedningene kunne komme inn, er hedningene nå forblindet slik at Bruden kan bli tatt ut og Israel kan motta Trompetfesten. Helt fullkomment!

⁶⁰ “Etter to dager vil Han gjøre oss levende igjen eller gi oss en vekkelse, føre oss sammen, jødene”, taler om disse Trompetene nå. Og Han skal. . . “Og vi skal leve for Hans åsyn, og ha Evig Liv. Se, vi skal være for Hans åsyn.” Bibelen sier her i Hosea, sa: “Og vi skal leve for Hans åsyn; Liv, ha Liv for Hans åsyn.” Det er Hans Eget Liv, Evig Liv, “ha Liv for Hans åsyn.”

“Hun som lever i nytelser er død mens hun lever.” Så vi. . . lovet at Israel igjen ville få Liv for Hans ansikt. Hun har vært død ovenfor faktaene og ovenfor pinsefesten.

⁶¹ Merk dere nå, nøye. “Så, etter to dager.” Nå, det betyr ikke to tjuefiretimers dager, for det har vært. . . Det skjedde for veldig lenge siden, for mange hundre år siden. Skjønner? Det betyr “to dager hos Herren”, etter to tusen år. Nå, vet dere hvor lang tid som har gått siden den gangen? Det er tjuesju hundre år siden da, for i Hosea her er det 780 før Kristus. 1964, ser dere, det var for litt over tjuesju hundre år siden. Han sa: “Etter to dager, på den tredje dagen, vil Han gjøre oss levende igjen og gi oss Liv for Hans åsyn.” Der kommer Trompetene våre inn. Det er timen vi lever i, tiden vi lever i.

⁶² Nå, de har blitt adspredt, forblindet, samlet og er langt inne i den tredje dag. Ser dere det? De ble spredt fra Palestina utover hele verden. De ble forblindet, for å forkaste Messias. Og nå har de blitt samlet i sitt hjemland, klare for Trompetene, for å gjenkjenne Sonofferet.

Som Bibelen sier: “Når de mottar Det og ser Ham med naglemerker”, etter at Menigheten er tatt bort, “og de sier: ‘Hvor fikk Du disse sårene?’ Han sa: ‘I Mine venners hus.’” Og Han sa: “De vil adskille seg, hver familie, og vil rope og gråte i dagevis, som en familie som har mistet sin eneste sønn.” Husk, denne Trompetfesten skulle gjøre det. “Å gråte, sørge for det drepte Offeret”, og de hadde forkastet Det.

⁶³ De er i sitt land. De var adspredt, forblindet og nå samlet. Og alt sammen var under det Sjette Seglet, deres Syv Trompeter. . . lød for å samle dem sammen, den Sjette Trompet. Den Syvende er “den Store Trompet”, som vi talte om sist søndag. Den Sjette Trompet lød under det Sjette Segl. Akkurat som våre Seks Segl åpnet, alt på samme tid; bare at alle deres lød på én gang; etter at vi har vært to tusen år i pinsefesten.

⁶⁴ Nå, tjuesju hundre år siden den gangen. Han sa: “På den tredje dag vil vi bli samlet igjen. Etter to dager, på den tredje dag, vil vi bli samlet igjen, og motta Liv for Hans åsyn.” Ser dere løftet? Timen er skrevet fullkomment på veggen. Vi ser hvor vi lever.

⁶⁵ Nå i hjemlandet, venter på Trompetfesten, eller gjenkjennelsen av Sonofferet, og for å vente på Kommet, for å sørge over deres forkastelse av den første gangen da de forkastet Det. De er i hjemlandet av den grunn, venter. Hva er det de alle. . . Alt er posisjonelt plassert.

⁶⁶ Som en forkynner av Evangeliet, kan jeg ikke se at noe gjenstår foruten Brudens avreise. Og Bruden må bli tatt bort før de kan innse hva som har skjedd. De var bundet, adspredt. . . Jeg mener, de var adspredt, forblindet og nå samlet. Hva gjenstår? At Bruden blir tatt ut av veien. Venter på at Bruden drar, så deres profeter fra Åpenbaringen 11 kan kalle dem til Trompetfesten og få dem til å forstå hva de har gjort.

⁶⁷ Husk, like mellom disse Seglene, kom det Sjette Segl frem. Og det var hundre og førtifire tusen, utvalgt og kalt. Og mellom den Sjette og Syvende Trompet kommer Åpenbaringen 11 til syne, akkurat der, helt i tråd med det Sjette Segl.

⁶⁸ For å gjøre hva? Hva skulle den gjøre? Og dette var for å reise opp to vitner, Moses og Elias, profeter. Og jødene tror bare sine profeter. Og de vil stå frem med profetenes tegn, og deres gjerning vil være en profets, for det viste de nøyaktig.

Det viser én ting, at mennesket, når du dør eller hva enn, når du forlater denne verden, forandrer ikke naturen din seg. Hvis du er en løgner nå, vil du være en løgner der. Hvis du er en hissigpropp her, vil du være en hissigpropp der. Hvis du er en tviler her, vil du være en tviler der. Menn og kvinner, det er tid for å ryste dere selv og ransake dere selv, og se hvor vi står, for døden forandrer ikke det.

⁶⁹ De hadde vært borte i to tusen år. Moses i omtrent tjudefem hundre år, og Elias i lange tider siden. . . Nesten tjudefem hundre har Elias vært borte, og Moses hadde vært borte, og her vender de tilbake med den samme naturen og gjør de samme tingene.

Døden gjør ikke annet med en mann enn å forandre bostedet hans. Forandrer ikke naturen din. Forandrer ikke troen din. Forandrer ikke noe annet i deg enn ditt bosted.

⁷⁰ Så, se på din natur denne morgen! Hvis du er en som tviler på Guds Ord, vil du være en tviler der borte. Jeg bryr meg ikke om hvor hellig du er, hvordan du lever og hvor godt du lever, det ville ikke forandre deg det grann å dø, kun ditt bosted. Og om du ikke kan akseptere hele Guds Ord slik Det er skrevet, vil du ikke gjøre det Der; så ikke bekymre deg, du vil ikke være Der.

Du må akseptere Det i Dets fylde, i kraften av Dets stadfestelse og åpenbaringen av hva Det er, da blir du en del av Det. Det er bare Hans Ord Han vil reise opp, slik Han gjorde med Sitt Ord den første Påskemorgen. Bare Hans Ord stod frem, og de som hadde dødd i Hans Ord, som trodde Hans Ord og stadfestet Hans Ord.

⁷¹ Merk dere nå, det er tjuesju hundre år siden. Merk dere, de var adspredt, de var forblindet, og nå har de blitt samlet. Nå, den neste tingen er at de skal motta Liv.

⁷² Og Hedningene er kalt ut. Bruden er klar. Bortrykkelsen er for hånden. Kan vi innse det? Kan vi faktisk tro det? Er det en fortelling som har blitt fortalt? Er det en myte for oss? Er det noe som høres virkelig ut? Er det noe som vi, på utsiden, kan tro? Eller er det noe som er i oss, som er en del av oss, at det er mer enn liv for oss? Hvilken holdning sitter vi med, denne morgen, i dette tabernaklet? Husk, det vil være en liten flokk som mottar Det.

⁷³ Nå i hjemlandet, venter på Trompetene. Nå, venter på at Bruden skal dra bort slik at Åpenbaringen 11 kan bli oppfylt. Menighetstidene har opphørt; Seglene har blitt åpnet, som beviser hva de utelot i menighetstiden, og Budskapet har blitt gitt. Israel er på scenen, halleluja, klar for Trompetfesten.

⁷⁴ Åh, dere menn i andre land hvor dere vil høre dette lydbåndet, kan du ikke våkne opp, min broder? Eller forblinder Det deg? Vil du kaste Det ut og kalle Det falsk profeti? Når Det er stadfestet like foran deg, av verden, av tiden, av folkene og av den Hellige Ånd Som skrev Det. Det er stadfestet, både naturlig, åndelig, materielt. Alt Han sa er oppfylt og bevist.

⁷⁵ Israel i sitt land; drev dem inn dit, gjette dem inn dit, som sauer. Ulvene satte etter henne og jaget dem tilbake i trygghet, til deres eget land. Husk, Israel har kun blitt lovet å bli velsignet så lenge hun er i sitt land. Gud velsigner aldri Israel utenfor landet. Abraham gikk utenfor landet, ble fordømt. Alle som forlater landet blir fordømt. Gud kan bare velsigne Israel når hun forblir i sitt hjemland, og hun er der nå som en nasjon. Og Menigheten er kalt; hun venter bare på Bortrykkelsen, på at Bruden tas ut.

⁷⁶ Seglene er åpne. Det er åpenbart for oss. Vi ser hva de utelot. Hvis du vil diskutere og krangle om slangens sæd og vanddåpen og så videre, er du forblindet og vet det ikke. Denne verdens gud har blindet deg, for Dette, og du vet det ikke. Undres på hvorfor jeg hadde en slik stund i morges, da jeg kjempet meg gjennom det presset!

⁷⁷ Så profetene deres kan bli åpenbart i denne siste tid; kan ikke gjøre det, gjennom Trompetene, av...gjennom Trompetfesten.

⁷⁸ Han sa, gjennom Hosea: "Jeg har hugget." Følg med nå, Han snakker til Israel. "Jeg har hugget", med andre ord, "Jeg har hugget, hugget dem ut, ved profetene." Det er slik Gud gjør med Sitt folk. Han hugget dem ut fra resten av nasjonene. Med hva? Sitt tveeggede Sverd, Hans Ord. Han hugget dem ut, Sin nasjon, fra nasjonene. Han hugget Sin nasjon ut fra nasjonene ved profetene, Hans stadfestede Ord.

Slik Har han hugget Sin Brud ut fra denominasjonene, ved Sitt Ord; lovet av Malakias 4, i de siste dager. Hugget ut Sin Brud, hugget Henne ut fra resten av menighetene! Hugget ut Sin Brud!

⁷⁹ Han hugget ut, Sine profeter; gjennom, med Sine profeter, hugget Israel ved Ordet. “Adskill dere fra resten av dem.”

Se da de ønsket å oppføre seg som resten av dem. De kom til profeten Samuel. Han sa: “Har jeg noen gang tatt pengene deres? Har jeg noen gang sagt noe til dere i Herrens Navn uten at det skjedde?”

De sa: “Nei, det er, det er riktig, men vi vil fremdeles ha en konge.”

⁸⁰ Det er slik menighetene har gjort det. “Åh, vi tror Ordet. Det er ålreit, men, vet du, de sier vi burde gjøre *dette*.” Jeg bryr meg ikke om hva de sier. Ordet har rett!

Venter. Han har hugget dem ut, gjennom profetene.

⁸¹ Hvilken tid er det, broder? Hvilken tid er det, forkynner? Ser dere tiden på dagen og tegnet dere lever under? Kan dere forstå det? Ser dere det?

⁸² Over alt nå, er det ingen vekkelse. Alle klager, forkynnere gråter. Jeg leste en av de—de enestående avisene som kommer hit til menigheten, en veldig flott avis. Og jeg kjenner redaktøren, og jeg kjenner menneskene. Og de er gudfryktige mennesker, veldig fine, broder og søster Moore, fra *Herald of His Coming*. En av de flotteste avisene på feltet, *Herald of His Coming*. Men de vil knapt trykke noe med mindre det handler om “Faste, be! Faste, be! La trompeten lyde! Få...” Hvor mange leser det? Dere vet. Dere ser det hele tiden: “Faste, be! Faste, be!” Det er alt du hører. “Faste, be! En herlig dag kommer til å bryte frem for oss! En veldig ting kommer til å skje! Alle sammen, be, be, be! Vi er ikke for sent ute ennå!”

⁸³ Hvorfor gjør de det? Hvorfor gjør de det? De vil ha en stor oppvåkning. De gråter og tror det vil komme en oppvåkning. De er gode mennesker. Hvorfor er det slik? Hva har de gjort? De har ikke gjenkjent Brudens oppvåkning. Skjønner? Fordi de er kristne, kjenner de dragningen i tiden, men de har ikke gjenkjent hva som har blitt gjort. Det er hva som får dem til å føle det slik. De vet at noe skal skje, men, ser dere, de ser etter det langt inn i fremtiden, at det skal komme, når det allerede har skjedd like foran dere.

⁸⁴ Det er den samme tingen de gjorde i gamle dager. De trodde på en Messias som skulle komme. De trodde at det ville komme en forløper. Men det var like over dem, og de visste det ikke. De gjenkjente det ikke. De trodde det ville komme en forløper som skulle gå foran Messias, og de kappet hodet av ham. Og drepte sin Messias, fordi det var profetert at de skulle være forblindet. Hosea sa det.

⁸⁵ Og den samme Ånd som talte gjennom Hosea, talte gjennom Johannes og sa at menigheten i disse siste dager ville være “naken og blind og ville sette Ham på utsiden av menigheten”. De klarte ikke å se at disse profetiene gikk i oppfyllelse. Men, siden de er der inne, innser de at noe må skje. De forstår det bare ikke. De innser det ikke. På mange måter som jødene i gamle tider; forblindede Laodikea; rikdom, teologi, fiendtlig mot Menigheten, fiendtlig mot Budskapet. Se hvor fiendtlige disse jødene var mot Johannes. Se hvor fiendtlige de var mot Jesus, da Han var selve Den som de hevdet at de så etter.

[Forsterkersystemet gir fra seg en skurrende lyd—Red.] Jeg tror vi fikk en sikring til å ryke. Jeg antar at det fikk lydbåndopptakerne til å gå av også. Det var ikke det. Ja vel.

⁸⁶ De var fiendtlige mot Budskapet.

Det som skjer er at det er så mye energi; hver og en av dere er en varmeproduerende enhet. Det er ingen måte å holde kirken fullkomment normal på i disse, i disse tider. Fordi, dere skjønner, hver og en av dere er nittiåtte BTU, normalt sett. Og dere sitter ikke bare der slik som det; dere gir hele tiden fra dere varme. Det er nok luft her inne nå til å fryse ned stedet. Men når varmeanlegget er i gang kan du—du ikke gjøre det.

⁸⁷ Merk dere, fiendtlige! Men nå, som jødene i gamle dager, forblindet! De er i Laodikea. De er “nakne, ynkelige, elendige og vet det ikke.” En tid med rikdom, spektakulær teologisk lære, spektakulær utdanning, og nå har de blitt fiendtlige mot Budskapet. De vil ikke ha noe med Det å gjøre, akkurat slik det var i de dager da Jesus fra Nasaret var på jorden.

⁸⁸ Grunnen til at folk på Noahs tid ikke gikk inn i arken, var fordi de verken gjenkjente budskapet eller budbæreren. Det er den eneste årsaken til at de gikk til grunne, er fordi de ikke gjenkjente tiden de levde i. De forstod ikke at Gud ville hanskes med synd slik Han lovet Han ville gjøre. “Han ville utslette menneskene fra jordens overflate.” Han hadde profetert det. Han mente det. Og Han mener det i dag på samme måte som Han gjorde da.

⁸⁹ Men folket, i stedet for å være positivt innstilt ovenfor Noah, ble han sett på som en villmann. De trodde ikke at han var en profet. Dere vet, Jesus, i Egen Person, fortalte oss hvordan de spottet i Noahs dager, gjorde narr av ham, kalte ham en fanatiker og hva mer. Men de gjenkjente ikke sin time. De gjenkjente ikke tiden. De gjenkjente ikke tegnet. De gjenkjente ikke budskapet. De gjenkjente ikke budbæreren, men skjøv ham ut fra deres midte og lo av ham. Jesus sa: “Som det var i Noahs dager!”

⁹⁰ Med Israel i sitt land, og alt sitter nå, og Budskapet beveger seg inn helt fullkomment, hvilken tid lever vi i, broder? Hvor er vi hen?

⁹¹ De kjente ikke tiden. De visste ikke. Det er grunnen til at de gikk glipp av det, er fordi de ikke gjenkjente den. De var på den tiden ganske mye lik menneskene i dag, forblindet av vitenskapelige beviser, av utdanningssystemer, av teologiske presteseminarer. Og ting som forblindet dem på den tiden, har gjort den samme tingen i dag. Det har forblindet dem igjen.

⁹² Og også, enkelheten, enkelheten i budskapet og budbæreren! Noah var ikke vitenskapelig. Han var ikke en utdannet mann. Han var en fattig bonde, ydmyk, med et enkelt budskap. Det var for enkelt for deres store lærdom.

Slik er det i dag også! Gud gjør det alltid enkelt, for å få tak i folket som vil tro og stole på Ham. Det er annerledes, bare et annerledes Budskap, men den samme Gud. Nå vil jeg at dere skal tro Det og forstå at Gud har talt Det.

⁹³ Jesus sa at de spottet Hans profet, Noah. Og slik de spottet på den tiden, slik vil de gjøre det igjen ved Hans Komme. De ville gjøre den samme tingen.

Det er grunnen til at Farao druknet i havet. Han gjenkjente ikke sin tid. Han gjenkjente ikke hva som gikk for seg. Han var alt for opptatt med det de klarte å oppnå i hans vitenskapelige tidsalder, for å bygge byer med slavearbeid. Han var for—han var for travel til å gjenkjenne anledningen han hadde, og han sendte Guds profet-budbærer ut i ørkenen. Han gjenkjente det ikke. Det er grunnen til at ting gikk slik de gjorde. Han gjenkjente det ikke. Om han bare hadde gjenkjent det lovede Guds Ord til det folket!

⁹⁴ Og om menighetene i dag bare ville gjenkjenne, om menighetene bare ville gjenkjenne Guds Ord som har gitt dette løftet til denne tiden, til folket, ville de ikke gå til grunne.

Hvis Amerika bare ville gjenkjenne grunnloven som hun skrev ned, ville hun ikke være villig til å ta Biblene ut av skolene, ta Guds Navn bort fra mynter, og sverge troskap under Gud. Men hun gjenkjenner det ikke. Hvorfor? Hun er blind, naken. Hun kan ikke gjenkjenne blodet til disse dyrebare guttene som har dødd på markene for dette privilegiet. De er glemte; de er støv.

⁹⁵ Men det er En Som husker profetenes utgytte blod, prisen som ble krevd for å gi oss dette Evangeliet i dag. Hvordan tusener har blitt spist av løver og kastet ned i hulene, har blitt sagt i stykker, brent, korsfestet! Gud gjenkjenner det.

Menigheten har glemt sine profeter. De “trenger dem ikke lenger”, hevder de. Men Gud vet at Han må ha dem; Han hugger ut Sitt folk ved Sitt Ord. Men Det er for gammeldags for dem i denne tid. De gjenkjenner Det ikke. Det er grunnen til at de er i tilstanden de er i. Det er grunnen til at de er “nakne, ynkelige, blinde, elendige og ikke vet det”, fordi de ikke gjenkjenner tiden vi lever i. De legger ikke merke til det.

⁹⁶ Moses, han gjenkjente sin tid og sitt kall da han så at løftet i Guds Ord for den tiden ble stadfestet. Han visste da og innså hva han var og hva han skulle gjøre, ved det lovede Ord. Så han fryktet ikke hva noen sa. Han skammet seg ikke over budskapet sitt, selv om hver eneste prest og hver eneste farao, alt mulig, enhver autoritet, var uenige med ham. Men han gjenkjente det da han så det Lyset, denne Ildstøtten som var i den busken og talte til ham det Ordet som var lovet for den tiden, og sa: “Jeg har kalt deg til å gå og gjøre det.” Han fryktet ikke kongens sterke trusler. Han dro ned for å føre disse menneskene til en utvandring, slik Guds Ord hadde lovet.

⁹⁷ Da han så at løftet ble stadfestet, gjorde han folket klar til deres utvandring. Når? Da han så løftet i Guds Ord bli stadfestet. Husk, han løp med sin teologi; han løp med sin trening. Men da han så Guds Ord bli manifestert, han så Det bli stadfestet: “JEG ER DEN JEG ER”, da brydde han seg ikke om hva noen sa. Han fryktet ikke hva Farao ville gjøre med ham. Han fryktet ikke hva resten av dem ville gjøre. Han fryktet kun Gud, at han skulle misforstå Gud eller at han på en eller annen måte skulle misforstå Gud. Han fryktet ikke folket og hva de ville si eller hva de ville gjøre. Han fryktet kun Gud, etter at han hadde gjenkjent at det var Guds Ord.

⁹⁸ Han kunne ikke forstå hvordan en mann som han skulle bli sendt ned dit. Men da han gjenkjente, ved det stadfestede Ord, hva det var, da fryktet han ikke kongens befalinger. Hvis du bare hadde gjenkjent, om vi i dag bare kunne gjenkjenne! Moses gjenkjente det da han så Ordet bli stadfestet, så at stadfestelsen gav bevis, Han var klar for folkets utvandring.

Job gjenkjente ikke at det var Gud. Så lenge djevelen noen ganger kan—kan få deg til å tro at de små prøvelsene du går gjennom er—er Gud kanskje— . . . straffer deg! Det var Gud som prøvde å vise ham noe. Job gjenkjente det ikke før han så en visjon. Som Moses; da Moses så visjonen, Ildstøtten i busken, ble det stadfestet. Og da . . .

Job, i sitt spørsmål: “Hvis en mann dør, kan han leve igjen? Jeg ser et tre dø, og det lever igjen. Jeg ser en blomst dø, og den lever igjen.” Det var spørsmålet hans. “Men mennesket legger seg ned, han ånder ut, han går bort. Sønnene hans kommer for å sørge, og han sanser det ikke. Åh, om Du kunne skjule meg i graven til Din vrede er over!” Han kunne ikke forstå hvorfor en blomst kunne dø og leve igjen, hvordan et løv kunne løsne fra et tre, ned, og ligge på bakken og komme tilbake igjen om våren. Han sa: “Mennesket legger seg ned, og hvor går han? Jeg tror Gud; men hva skjer med et menneske?”

⁹⁹ Men så en dag begynte lynet å blinke, tordenene begynte å rulle, Ånden kom over profeten. Og han så at en Mann ville komme, Som kunne legge Sin hånd på en syndig mann, og

en hellig Gud, for å klargjøre veien. Da ropte han: “Jeg vet at min Gjenløser lever! Selv om hudormene ødelegger denne kroppen, vil jeg likevel i mitt kjød se Gud!” Han gjenkjente hva oppstandelsen var.

¹⁰⁰ Bileam gjenkjente ikke Engelen før muldyret talte i tunger. Bileam kunne ikke gjenkjenne at Engelen stod i veien for ham. En forblindet forkynner kunne ikke gjenkjenne at det var Gud som stod i veien og prøvde å hindre ham i å selge sin gave for penger. Og da muldyret talte med en menneskelige stemme, da gjenkjente Bileam at det var Engelen som stod i veien for ham, som prøvde å hindre ham i å gjøre det han holdt på å gjøre.

¹⁰¹ Åh, dere forblindede denominasjoner! Hvis Gud kan bruke et muldyr som er stumt, til å snakke på et språk det ikke kan, for å åpenbare til en forkynner at han er på villspor, kan Han ikke bruke en mann til å gjøre det samme? Forblindede mennesker!

¹⁰² Hvis Akab bare hadde gjenkjent sin tid, ville han aldri ha fordømt profeten Mika, med det lovede Guds Ord til ham.

¹⁰³ Da Akab stod der den dagen, han og—og Josjafat. Og da de hadde fire hundre profeter som profeterte der ute, sa: “Dra opp! Alt er i orden. Akab, du lever i synd. Du har gjort oss til en stor denominasjon! Vi er et mektig folk. Vi er en mektig forkynnertjeneste. Her er vi, vi er fire hundre trente prester, eller profeter. Vi er fire hundre, trent i Ordet og teologi. Vi vet alt om Det.”

¹⁰⁴ Så nå, det beviste at de ikke visste alt om Det. Mannen som de kalte en gal mann, i generasjonen før dem, Elias, Guds sanne profet, hadde profetert: “SÅ SIER HERREN: ‘Hundene vil slikke ditt blod, Akab!’” Ser dere?

¹⁰⁵ Men disse prestene, menneskelagde profeter, trodde de hadde Det alt sammen, helt klart for seg. De sa: “Fader Abraham . . . eller, fader Akab, dra opp! Herren er med deg. Du har Skriften, fordi Gud gav dette landet til Israel. Det tilhører Israel. Dra opp! Herren er med deg!” Åh du!

¹⁰⁶ Men dere vet, Josjafat, en som ikke hadde blandet inn synd slik Akab hadde, han så litt annerledes på tingene. Han sa: “Er det ikke en til?”

¹⁰⁷ Han sa: “Vi har en her, men jeg hater ham.” Ser dere? Hva gjorde Gud? Hugget Sitt folk ut med en profet igjen. “Jeg hater ham. Han gjør ikke noe annet enn å bare fordømme meg hele tiden. Og dere vet jeg er en stor mann. Jeg ville ikke hatt dette presteseminaret her nede hvis jeg ikke var en sterk troende. Jeg har godt trente menn. Jeg plasserte dem der nede med bøker og Bibler og alt mulig annet, for å undervise dette. Og jeg vet at de er store menn.”

Men om Akab bare hadde gjenkjent hvem den karen var, denne fattige lille fillete karen, Jimlas sønn, som stod der og

sa til ham: “SÅ SIER HERREN”, så hadde han aldri begått den fatale feilen han gjorde. Men han fordømte Mika. Han gjorde aldri. . .

Åh, folk, gjenkjenn tiden dere lever i! Se hva som har skjedd. Se hva som er lovet. Gjenkjenn tiden du lever i.

108 Hvis kirke denominasjonene i dag bare kunne gjenkjenne hvorfor de blir fordømt og deres medlemmer flykter fra dem, slik Israel gjorde fra Egypt! Hvis denominasjonene bare ville slutte å fordømme disse lydbåndene og ville lytte til dem! Og du forkynner som lytter til dette lydbåndet, hør! Om du bare hadde gjenkjent tiden du lever i, om du bare hadde gjenkjent tidens tegn, ville du se hvorfor menneskene rømmer fra disse denominasjonene. Herrens Ånd kaller! “Intet menneske kan komme til Meg”, sa Jesus, “uten at Min Far drar ham. Og alle som Faderen har, i tidligere tider, gitt Meg, vil komme.”

109 Som den lille kvinnen ved brønnen og presten, hvor forskjellige de var! Håndskriften er på veggen i dag, igjen. De ser det, men de gjenkjenner det ikke.

110 Om jødene bare hadde gjenkjent det lovede tegn på deres Messias, i følge deres siste profet! Malakias 3 sa: “Se, Jeg sender Min budbærer foran Mitt åsyn, og skal berede veien.” Og de hevdet at de så etter Ham.

111 Hvilken—hvilken nøyaktig parallell til i—i dag! De hevder at de ser etter noe som skal skje. Alle menighetene ber og faster, og sier: “La oss be nå. La oss komme sammen. Vi må få en stor ting til å skje. Vi vet at noe stort kommer til å skje. Menigheten må bli klar.” Det er hva de ber om.

112 Det var hva de ba om der. Og der kom Johannes døperen. Fordi, han forkastet deres presteseminarer, fordi han gjorde det motsatte av hva deres fedre hadde forkynt. Han kom ut av ødemarken uten utdanning. Han kom ut uten å en oppbrettet krage, som man ville sagt det i dag. Han kom ut uten en hel masse teologi. Men han kom og visste ved Guds løfte at han skulle introdusere Messias.

Han sa: “Han står i deres midte nå.” Og de tenkte at han var gal, fordi han ikke kom fra deres skoler. Håndskriften var på veggen, og de visste det ikke. De hevdet at de ventet på at en slik Person skulle komme; og Han var midt iblant dem. Og de gjenkjente Ham ikke, selv om de sa at de så etter Ham.

113 Helt på samme måte som jødene, det som de er i, kom hedningene med sitt, fordi den samme tingen er profetert, samme tingen. Hevdet at de så etter Ham. Men denominasjonene nå i hedningenes Laodikeatidsalder er like blinde som de var, fordi (hvorfor?) det er profetert at de ville være det. Det må gå i oppfyllelse.

114 Om Israel bare hadde gjenkjent tegnet sitt, ville de ha visst at tiden for Messias' tilsynekomst stod for hånden. Om de hadde gjenkjent!

Dere vet, disiplene sa det til Jesus. "Hvorfor sier de skriftlærde at 'Elias først må komme'?"

115 Og Jesus sa: "Elias har allerede kommet, og de kjente ham ikke. Han har allerede vært her, og de har allerede drept ham. De gjorde nøyaktig hva Skriften sa de ville gjøre."

116 Om de bare hadde gjenkjent at denne "fanatikeren" som fordømte alle de dobbeltmoraliske tingene som de gjorde, som fordømte alt de gjorde. . . . Han sa: "Dere hyklere! Ikke begynn å . . . Slinger i gresset, dere generasjon av hoggormer, hvem har advart dere om å flykte fra den kommende vrede? Ikke prøv å tenke med dere selv: 'Vi har Abraham som vår far. Vi har *dette, det* eller *det andre.*' For Jeg sier dere, Gud er i stand til å reise opp barn for Abraham av disse steinene."

117 Ikke prøv å tenke at dere har Verdenskirkerådet til disposisjon, og dere har de best kledde medlemmene derfra. Gud er i stand til å reise opp barn fra disse gaterottene her ute, til å oppfylle Sitt Ord; prostituerte, gatepiker, fylliker, gamblere. Han er i stand til å gjøre det. Han er fremdeles Gud.

118 Forblindede denominasjoner, slik som forblindede Israel, begge profetert å være på den måten. Jeg viser dere paralleller til jeg kommer til dette stedet jeg vil til nå. Forblindet, som hedningenes denominasjoner i Laodikeas tidsalder, er forblindet i dag slik de var da.

119 Laodikeas tidsalder er ment å motta et Budskap! Malakias 4 sa de ville.

Men hva ser de etter? "Vår denominasjon vil produsere Det. Hvis Det ikke kommer gjennom oss, baptistene, presbyterianerne, Assemblies, Oneness, er det en. . . hvis vi ikke produserer Det, er Det ikke sant."

Samme ting som de gjorde på den tiden! Og det kom og gikk, og de visste det ikke. De gjenkjente det ikke, selv om det oppfylte hvert Ord. Jesus sa: "De har gjort det som var ment at de ville gjøre. Det vil de også gjøre mot Menneskesønnen", Han ville bli forkastet.

120 Merk dere nå, samme nå i hedningetidsalderen, i følge de lovede Skriftstedene i Malakias 4.

Som Jesus sa: "Hele Skriften er inspirert, og ikke én bit av Den kan hindres fra å gå i oppfyllelse." Det er ingen måte å hindre at Skriften blir oppfylt. Alt må gå i oppfyllelse. Og Jesus sa at det ville skje. Og her ser vi at det har skjedd. Vi ser det.

121 "Gjenopprette" hva, i disse siste dager? Dere nominelle brødre, hør! Gjenopprette den opprinnelige pinsefesten. Slik Den var i begynnelsen, slik vil Den bli gjenopprettet før Israels

Trompetfest skal lyde. Må bli gjenopprettet! Det må være noe som gjør det. Malakias 4 sa at det ville gjenopprette fedrenes Tro, til barna, det som ville skje.

¹²² Om Israel hadde gjenkjent sin Messias, lovede tegn, ville de ikke ha vært hvor de er i dag. Om de hadde. . . Men hvorfor gjorde de det ikke? Det er sørgelig. Hvorfor gjorde de det ikke? Fordi Gud sa de ikke ville gjøre det. Hvor mange tror det, si: "Amen." [Forsamlingen sier: "Amen!"—Red.] Gud sa de ikke ville gjøre det.

Og det er den samme Gud som har sagt, i Laodikea Menighetstid, at dette ville skje, og her er det foran dem. Hvordan kan de gjøre annet enn å gjøre det?

¹²³ Om de bare gjenkjente Messias' lovede tegn, Menneskesønnens tegn! Han kom i Menneskesønnens navn. Nå, Han var i navnet, gjennom Pinsens Tidsalder, i Den Hellige Ånd, Guds Sønn. Nå, den neste tingen er Tusenårsriket, Davids Sønn. Tre "Sønner", samme Gud. Samme "Fader, Sønn, Hellig Ånd", samme Gud. Davids Sønn, Guds Sønn. . . Davids Sønn, Menneskesønnen, Guds Sønn, er den samme Gud hele tiden, bare i tre forskjellige tjenestegjerninger.

¹²⁴ Slik er "Fader, Sønn og Hellig Ånd" ikke tre Guder, men den samme Gud i tre tidsepoker, tre tjenestegjerninger, som Fader, Sønn og Hellig Ånd.

Men som i dag, tradisjonelt forblindet slik de var da, tradisjonelt forblindet, de ser det ikke. Hvorfor kan de ikke se det? De vil aldri se det. Husk, det er SÅ SIER HERREN.

Sier: "Hvorfor sier du det da?"

Akkurat det samme gjorde Johannes, det samme gjorde de andre. Det er en som sitter fast her og der, som må hentes ut. Åh, Guds får, hør Guds Røst! "Mine får hører Min Røst."

¹²⁵ Kvinnen ved brønnen gjenkjente sin tid, ved dette Messiasetegnet. Hun var i en dårlig forfatning. Hun ville ikke ha noe med de gamle menighetene å gjøre, måten de gjorde ting på. De levde hvordan de enn ville, og ting som de gjorde, hun trodde ikke på de tingene der. Men hun visste at det ville komme Én en dag. Den stakkars lille jenta der oppe, på vei til brønnen; hun fant den Tingen som hun lette etter, da Han begynte å åpenbare hennes hjertes hemmelighet for henne, fortalte henne om synden hun levde i.

Hun sa: "Herre, jeg forstår at Du er en Profet." Nå, de hadde ikke hatt en på fire hundre år. Sa: "Jeg forstår at Du er en Profet. Og jeg vet at når Messias kommer, vil Han gjøre disse tingene."

Han sa: "Jeg er Ham."

¹²⁶ Hun gjenkjente. Det var ingen flere spørsmål: "Hvordan kan Du bevise det?" Det var allerede bevist. "Når Messias kommer, er dette hva Han vil gjøre."

Vel, om hun kan gjenkjenne det ved Skriften, kan ikke vi gjenkjenne Kveldslysene og tegnet i dag?

“Vi vet at når Messias kommer vil Han vise oss alle disse tingene. Han vil fortelle oss dette.”

Han sa: “Jeg er Han som taler til deg.”

¹²⁷ Ingen flere spørsmål. Avgårde dro hun, og hun fortalte folket: “Kom, se! Her er Han.” Ingen flere spørsmål i henne. Det var avgjort, fordi hun gjenkjente tiden hun levde i. Hun gjenkjente den.

¹²⁸ Det gjorde også Natanael, en hengiven hebreer, da han så dette Messias tegnet som hadde blitt lovet der; uansett hvor mange prester, hvor mange hva som helst annet.

Hva gjorde det? Det bekymret prestene å se disse menneskene forlate menighetene og dra. Han sa: “Hvis noen av dere går på møtet Hans, vil dere bli utstøtt. Vi vil kaste dere rett ut av denominasjonen.”

¹²⁹ Slik er det i dag også. “Vi vil kaste deg ut av organisasjonen om du går på møtet hans.”

¹³⁰ Husker dere den blinde mannen? Faren og moren kunne ikke engang svare; de var redde. Fordi, de sa: “Enhver som gikk for å møte Jesus eller—eller deltok i møtene Hans, de ville bli utstøtt.” Men denne blinde mannen kunne snakke for seg selv, han som en gang var blind kunne nå se.

¹³¹ Jeg, som en gang var blind, kan nå se. Jeg, som ikke visste disse tingene, Det har blitt gjort kjent for meg av den Hellige Ånd. La fare, denominasjoner, fordi de kommer uansett! “Om jeg blir løftet opp fra jorden, vil jeg dra alle mennesker til Meg.”

¹³² Natanael gjenkjente det. Han visste det.

¹³³ Akkurat som Moses ved Skriften beviste, det stadfestede Ord. Moses visste at det var løftet for tiden, fordi det var i følge Skriften, uansett hvor underlig. Han sa: “Hvem kan jeg si dem... Jeg vil fortelle dem at jeg så et Lys her ute i ødemarken. Hvordan kan jeg nå fortelle dem at det var et Lys her ute, og at dette Lyset ba meg om å dra ned dit?”

Han sa: “Sannelig Moses, Jeg vil være med deg.” Og ikke bare...

¹³⁴ Han viste Seg ikke nede i Egypt, foruten kun ved mirakler og tegn. Men da Han fikk dem alle samlet sammen, viste Han Seg for dem igjen og stadfestet Moses' tjeneste foran de Utvalgte og utkalte. Da denne profeten hadde hugget dem løs fra den nasjonen og ført dem til et sted, da viste Ildstøtten Seg igjen, og på toppen av Sinaifjellet.

¹³⁵ Trekk en parallell til i dag. Hmm. Amen! Priset være Gud! Det er mer enn liv for meg. Og alderen min begynner å innhente meg, og jeg ser at tiden for vulgaritet og umoral feier

over landet og ting, så ser jeg tilbake og ser hva som har hendt. Mitt hjerte hopper av glede, fordi jeg vet at om en stund vil dette jordiske tabernaklet og bolig gå i oppløsning, men jeg har et som venter over der. Jeg prøver å trekke ut et folk, hugge dem løs fra disse tingene og slikt, dra dem ut; for å vise dem, ved Skriften, at Gud står der; med Ildstøttens stadfestelse, som hundrevis og tusenvis har sett, og Det ble til og med tatt, før, med et kamera, gang på gang, for å bevise det.

¹³⁶ Etterlignere reiser seg opp. Ja visst, det må bli gjort. Etterlignere reiste seg opp på Moses' tid og gjorde samme ting. Gud sa: "Adskill deg, Moses. Ikke opphold deg sammen med dem. Jeg vil sluke dem opp." Og verden fikk tak i dem. Og slik er det i dag også; går rett tilbake til verden igjen, pengekomplotter og alt mulig annet. Skjønner?

¹³⁷ Moses' Skriftsmessige tegn! Han var—han var Guds store profet som dro ned dit for å utfri dem, og de gjenkjente det. De gjenkjente tegnet. Han var selve det bibelske løftet, stadfestet.

¹³⁸ Jesus var Skriftens løfte, stadfestet for kvinnen. Eller, Han var Tolkningen. Jesus var Tolkningen av Skriften. Hans Eget Liv tolket Skriften.

¹³⁹ Ser dere ikke Budskapet til tiden? Kan dere gjenkjenne hvor vi er? Budskapet selv, fra Skriften, tolker for dere hvilken tid vi lever i. Det er tolkningen.

¹⁴⁰ Jesus sa til Israel: "Om du bare hadde kjent din tid." En gang, da Han satt på Oljeberget, så Han utover, sa: "Jerusalem, å Jerusalem!" Han gråt. Han så ned. Han så.

Ikke på noen sammenlignende, kanskje, måte. Her om kvelden, her en morgen, rundt klokken ti, da jeg så denne prostituerte menigheten. Inni hjertet ditt føler du at Den Hellige Ånd feller tårer.

"Jerusalem, å Jerusalem, hvor ofte ville jeg ikke samle dere. Men hva gjorde dere? Dere drepte profetene som Jeg sendte til dere. Dere myrdet dem."

Og Budskapene har blitt sendt til menigheten, i dag, har blitt myrdet av deres denominelle dogmer. Skriften har blitt myrdet av deres dogmer. Jesus sa: "Om dere bare hadde kjent deres tid! Men det har gått for langt nå, det er for sent nå." Slik er det med menighetene!

¹⁴¹ Jeg tror av hele mitt hjerte at hun ikke står til å reddes. Uansett hvordan dere ønsker å tenke vedrørende det, er det deres mening. Dette er min. Skjønner? Dere trenger ikke å ha min mening. Men jeg tror ikke at hun står til å reddes, og slik har det vært i de siste fem eller seks årene. Jeg husker. Dere husker Chicago. Se hva som har skjedd siden da og se at det fortsetter å skje. Skjønner? Husk, navnet mitt står foran den. Det er plastret opp der. Det er SÅ SIER HERREN. Se om hun ikke har falt, fortsetter.

¹⁴² Se på 1933, hvordan det sa at kvinnene ville oppføre seg i disse siste tider. Hvordan det sa at folket...Hvordan Mussolini, hvordan han ville få sitt endelikt. At Hitler ville få et mystisk endelikt. Hvordan de tre ismene ville ende opp i kommunisme. Hvordan maskinene ville komme og se ut som et egg. Og hvordan kvinnene ville kle seg i klær og se ut som menn, til og med undertøyet sitt; og ville til slutt ende opp med å ta fikenblader, noe lignende, på seg. Hvordan den umoralske oppførselen, hvordan de ville oppføre seg i denne tid. Se hva de har gjort. Og det er like foran dere, da.

¹⁴³ Om kristne kvinner bare kunne...de såkalte kristne kvinnene bare kunne gjenkjenne at den umoralske ånden over dem er fra djevelen, for å få dem til å klippe håret. Djevelen er den eneste tingen som ville gjøre det. Det er imot Guds Ord for dere, akkurat som det var i Edens hage. Hva gjorde de? Om de bare kunne gjenkjenne! De prøver å si: "Åh, det er den lille holy-roller-forkynneren som sier det!" Det er ikke meg. Jeg forteller dere ikke hva dere skal gjøre. Jeg bare siterer Ordet. Om de bare kunne gjenkjenne at det er djevelen.

¹⁴⁴ De kaller seg selv kristne. Jesus sa: "Hvordan kan dere kalle Meg 'Herre', og ikke gjøre de tingene Jeg sier dere skal gjøre?" De kan ikke være kristne. Jeg er ikke deres dommer, men jeg bare sier hva Ordet sa. "Hvordan kan dere kalle Meg 'Herre', og så ikke gjøre de tingene Jeg sa dere skulle gjøre?" Og hele Ordet her er åpenbaringen av Jesus Kristus. "Hvordan kan dere kalle meg 'Herre'?"

¹⁴⁵ Om de bare kunne gjenkjenne at det er djevelen, en umoralsk ånd. Noen pene små kvinner der ute. . .

¹⁴⁶ Jeg synes dette er det mest vulgære stedet jeg har sett i hele mitt liv, Jeffersonville, Indiana, når det gjelder nakne kvinner. Jeg har vært i Hollywood. Jeg har vært overalt. Jeg har vært verden rundt, og jeg har sett all slags uanstendighet. Jeg har sett det i Paris. Jeg har sett det i England, som er den verste av dem.

¹⁴⁷ Jeg tror at England en dag vil bli senket ned i havet. Det fortjener det; uanstendig, skittent, usselt! Det er verdens kloakdam for umoral, det mest ubibelske, fornektende folk jeg har sett i hele mitt liv. Hun har blitt det fordi hun har forkastet Sannheten.

¹⁴⁸ Billy Graham sa at han måtte ta sin kone ut av parkene; seksuelle ting som foregikk mellom menn og kvinner, gutter og jenter, rett ute i parken, åpent. Hun har blitt en kloakdam; det har Frankrike også, det har resten av verden også. Og det har USA også, blitt lederen av dem alle!

¹⁴⁹ Se på i dag. Får dem til å klippe håret sitt, gå med kortbukser, slacks, røker og kaller seg selv troende. Innser du ikke, søster eller kvinne. . . Mener, beklager, ikke min søster; som gjør en ting som det. Innser du ikke at det er djevelen? Men hva. . .

Som jødene fra gammelt av, vil du ikke tro det stadfestede Ordet når Det blir bevist for deg. Du klynger deg inntil dine denominelle tradisjoner som sier at det er helt i orden. Du taler i tunger, du hopper opp og ned, du synger i ånden og klipper håret ditt. Kunne du forestille deg en kristen gjøre det?

Jeg har sett djevler, jeg har sett heksedoktorer, jeg har sett dem tale i tunger og tyde og hoppe opp og ned og danse i ånden; drikke blod fra en menneskelig hodeskalle og forbanne Jesu Kristi Navn.

¹⁵⁰ Du sier: “Jeg tilhører menigheten. Halleluja! Ære være Gud! Jeg . . .” Du tilhører hva?

Menigheten er Ordet! Og Ordet sier: “Det er en skam for deg å gjøre det.”

Dere forblindede gjeng av fariseere, som leder disse stakkars barna til helvete på den måten; fordi dere er redde for matbongen deres, og at dere vil bli kastet ut av denominasjonen deres om dere begynner med noe av Det. Skam deg, din hykler! Skam deg over det. Når du ser tiden nærmer seg slik, og du snur deg bort fra Guds Ord med dine tradisjoner. Hvordan våger du, du som er forblindet!

¹⁵¹ Sier ikke Bibelen at du ble forblindet? Kan du ikke forstå at du er blind? Bibelen sier at du er. “Og du er naken, ynkelig, elendig, blind og vet det ikke.” Når du tenker at du har den største menigheten i byen, og dere gjør *dette, det* eller *det andre*; og Bibelen sier at du er så fattig som du kan bli, og du er blind. Og Han står fremdeles ved døren og prøver å selge deg øyensalve; ikke selge den til deg, men gi den til deg, og du vil ikke ta imot den. Oppfyller Skriften.

¹⁵² Hvilken tid lever dere i, folk? Gjenkjenner dere tiden, gjenkjenner dere tegnet?

¹⁵³ Kunne de bare innse, disse kvinnene, at det er djevelen. Det er en uanstendig djevel, i religionens navn. Han har alltid vært på den måten. Han kom til enhver profet, han kom til enhver vismann, han kom til og med til Jesus Kristus, som en religiøs person. Og Bibelen sa han ville “være så nærme i den siste tid”, til og med pinsevenner, “og ville forføre selv de utvalgte”, ut fra denne Pinsemenigheten, “om det var mulig”. [Tomt spor på lydbandet—Red.]

¹⁵⁴ “Få”, sa Han, “for porten er trang og veien er smal, og det vil bare være noen få som finner den. For slik det var på Noahs tid, da åtte sjeler ble frelst, slik skal det være når Menneskesønnen kommer.” Tenk over det! Hvilken tid lever vi i? Gjenkjenner dere timen, gjenkjenner dere dagen?

Jeg tar mye av tiden deres, men jeg har noen få minutter igjen. Skjønner?

155 Får dem til å klippe håret sitt. Vel, de sier: “Menigheten vår bryr seg ikke om det.” Vet dere hvorfor? De er blinde.

“Det skader ikke om du klipper håret ditt.” Bibelen sier det gjør! Det er til og med en uanstendig ting å i det hele tatt be om du klipper håret ditt.

Du sier: “Vel, en kvinne skal være dekket.” Og Bibelen sier at hennes “hår” er hennes dekke. Ikke en hatt; håret hennes!

156 Hva om Moses sa: “Jeg vil ta av meg hatten min i stedet for skoene mine”? Det ville ikke ha virket. Gud sa “sko”, og Gud mente sko.

Han sa “hår”, ikke hatt! Ære være Gud! Han likte det, det er jeg sikker på. Priset være Gud! Han mener akkurat hva Han sier. Skriften er ikke til egen tolkning. Betyr ikke bare for din denominasjon; Det betyr akkurat hva som står Der, og Han er tolken.

157 Sier: “Jeg vet om en kvinne som gjør det.” Jeg bryr meg ikke om hva du vet. Jeg vet hva Gud sa om det. Gjør som du selv vil.

158 Om de bare kunne gjenkjenne hva det er, dame. Åh! Om dere bare kunne gjenkjenne! Eller, “kvinne”, ikke dame.

159 Jeg så et skilt, da jeg kom ned fra Blue Boar, ned igjennom, jeg tror det er på Fifth Street der, en eller annen ølbar, det stod: “Bord for damer.” Jeg bare stoppet der; jeg sa: “Det har dere absolutt ikke.” En dame vil ikke gå inn på et slikt sted. Kanskje en kvinne vil, men ikke en dame.

160 Har dere merket dere at verdens fall begynte med en kvinnes umoral? Vet dere at den vil ende på samme måte, kvinnens umoral? Og menigheten, representert, er av kvinnen? Menigheten er en kvinne, åndelig talt.

Slik er også Bruden en kvinne, åndelig talt.

161 Menighetens umoral, hvordan det blir gjort! Se på visjonene, se på tingene, se til og med på visjonene som Gud gir, og den visjonen er sann. Jeg har Bibelen min over hjertet mitt, til dere folk på lydbandet, og forsamlingen kan se det. Jeg så det! Allmektige Gud vet at det er Sannheten. Visste det ikke før nå. Der er hun, “naken, og vet det ikke.” Hun hadde det bare moro. Der har du det.

Men da den lille Bruden kom til syne, var det annerledes. “Alfa og Omega!” Mhm.

162 Djevelen gjør det. Men som jødene fra gammelt av, når de ser Ordet . . .

Og Jesus sa til Sine, Han sa til Sine disipler: “Ransak Skriftene. Dere, dere vet, dere er forvirret angående Meg og Min tjeneste. Ransak Skriftene. I Dem tror dere at dere har

Evig Liv, og De vitner om Meg, De forteller dere hva Mitt Budskap er. Hvis dere ikke kan tro Meg, tro selve Ordene som Gud tolker for dere.”

¹⁶³ “Vi vil ikke at denne Mannen skal styre over oss. Vi har våre egne prester, og så videre.” Kjør på da, det er alt som kan bli sagt. Det er for sent uansett. Skjønner? Denominelle tradisjoner som sier at det er okay, de hører på det. De ville heller høre. . . Dere tror menneskers ord mer enn dere tror Guds Ord. De gjenkjenner ikke. Menighetene i dag gjenkjenner ikke Andre Timoteus 3. Om dere . . .

¹⁶⁴ Jeg ser at noen av dere noterer ned Skriftstedene. Nå, det er Skriftsteder jeg siterer fra akkurat her. Hvor, hvis noen skulle konfrontere meg med det, eller stille meg til ansvar for det, kan jeg vise dem Skriftstedet på det. Skjønner?

¹⁶⁵ De gjenkjenner ikke Andre Timoteus 3, hvor Det står: “I de siste dager vil menn være oppfarende, innbilske og elske nytelser høyere enn de elsker Gud, uforsonlige, baktalende, ubeherskede og slike som avskyr dem som gjør godt (Bruden), ser dere; i det ytre har de gudsfrykt, men de forneker dens Kraft; vend deg bort fra slike. For dette er det slaget som går fra hus til hus og leder uforstandige kvinner, uforstandige kvinner ledes bort og ut i alle slags begjær, som aldri lærer eller aldri er i stand til å lære Sannheten å kjenne.” Aldri! De ville ikke gjøre det, og de vil ikke gjøre det. Gud sa det.

Og, blinde fariseer, kan du ikke se det? Jeg er ikke sint; jeg bare slår inn spikeren og neier den. Heller ikke menighetene gjenkjenner Dette. Kvinnene kan ikke forstå det. De skulle. . . “Uforstandige kvinner, ledet ut i alle slags begjær”, Hollywood, alle disse slags greiene, klippet hår, går med kortbukser, tar på seg sminke, alle disse slags greiene, som er upassende. Vet dere at kvinnen spiller en viktig rolle i de siste dager?

¹⁶⁶ Vet dere at Bibelen sier at: “De som unnflyr denne store forbannelsen vil bli en vakker gren foran Herren”? En dag vil jeg komme inn på det, om Herren vil, for det, for dere kvinner. La dere se hva Gud tenker om kvinnen som virkelig unnflyr denne forbannelsen i denne tid. Sa: “Hun vil være vakker.”

¹⁶⁷ Jeg hørte en kvinne, her om dagen, lo av. . . En jente, en gruppe med halvnakne hunkjønn, med moral lavere enn en—enn en mammahund, som lo av en gammel kvinne med lang kjole. Hør her, du lille forvirrede dame, hun har noe som du ikke vet noen ting om. Hun har moral. Du vet ikke en gang hva ordet betyr. Du mistet det i vuggen, nesten. Du kan ikke en gang skille rett fra galt; hun kan. Hun har noe skjult i sitt hjerte som du ikke vet noen ting om. Du mistet det; kan aldri finne det. Ikke kall henne gammeldags, og så videre, som det. Hun vet noe som du ikke vet noen ting om. Hun har skjult i sitt hjerte, en skatt av anstendighet. Du vet ikke et ord av det. Din

mamma oppdro deg slik. Din pastor tillot det; viser hvor han står. Jeg forkynner om ham her og nå. Skjønner? Ser dere hvor dere er hen, menighetene?

¹⁶⁸ Jesus sa: “Hele Skriften må gå i oppfyllelse.” Og Det har gått i oppfyllelse.

¹⁶⁹ Merk dere: “Som Jannes og Jambres også satte seg opp mot Moses”, vil han komme komme frem, flere av dem. Nå, dette er ikke, han snakker ikke om metodister, baptister, her; de er ute av bildet. Skjønner? “Men som Jannes og Jambres satte seg opp mot Moses og Aron, så vil også de; menn med fordervede sinn når det gjelder Sannheten”, har blitt forvrengt inn i menighetens dogmer og læresetninger, i stedet for Bibelen.

Og så kunne Jannes og Jambres gjøre alt som Moses kunne gjøre. Ser dere, “som Jambres”, ser dere parallellen der?

“Som Jannes og Jambres satte seg opp mot Moses, setter disse menn med fordervede sinn når det gjelder Sannheten, seg opp mot Den”, vil ikke ha Den i nabolaget sitt, vil ikke engang samarbeide med Den, vil ikke ha noe å gjøre med Den. Men sa: “Deres vettløshet vil bli gjort kjent.” Når denne Bruden tar Sitt standpunkt og farer opp i himlene, vil det bli gjort kjent, ikke bekymre dere; som Moses, da han tok Israels barn og dro ut av Egypt, og Egypt sank. Ja vel.

¹⁷⁰ Jesus sa: “Hele Skriften er gitt ved inspirasjon, derfor må hele Skriften gå i oppfyllelse.” Da Han. . .

De spurte Ham, sa: “Du gjør Deg Selv til Gud.”

¹⁷¹ Han sa: “Dere, i dere egen lov, kaller dem for profeter, som Herrens Ord kom til, dere kalte dem ‘guder’, og de er.” Sa: “Så hvordan kan dere fordømme Meg når Jeg sier at Jeg er Guds Sønn? Alle disse Skriftstedene er gitt ved inspirasjon; Det må alt sammen bli manifestert, Det må alt sammen gå i oppfyllelse.”

Se der, de er bare så blinde, de var så opptatt med menneskers ord i stedet for å være opptatt av Guds Ord. Det er hva som får kvinner til å gjøre det. Det er hva som får forkynnere til å gjøre det. De er opptatt med biskopen i stedet for Jesus. De er oppslukt i det, med—med pengesekken sin, en stor forsamling.

¹⁷² Bare se om jeg er populær. Ta folket, ut av Jeffersonville, med den lille gruppen som er her fra Jeffersonville; ta de som kommer utenfra Jeffersonville ut av dette tabernaklet denne morgen, så ville jeg ikke ha eller ha et halvt dusin å forkynne til. Hva er det? Hun kommer fra hele landet; fra New York, fra Massachusetts, til Boston, Maine, Tennessee, Georgia, Alabama og landet rundt. De samles sammen. Amen! Det er hva Han sa. “Det skal bli Lys omtrent ved kveldstiden.”

¹⁷³ De kan ikke gjenkjenne Kveldslyset. Det er hva som er i veien. Hun bare gjenkjenner Det ikke. Hun er for blind. Bibelen sier at hun er.

¹⁷⁴ Russland fikk først sin plass i verden, i vitenskap, for ikke mer enn rundt førti år siden. Dere vet, da Første verdenskrig startet, gjorde de ikke . . . De ignorerte Russland. Broder Roy . . . Det var bare en gjeng med uvitende, store svære sibirere, skjegg i hele ansiktet og visste ikke forskjell på høyre og venstre hånd. Det stemmer, Russland, men hun gjenkjente sin plass. Hun måtte gjøre det for å oppfylle Skriften. Dere vet om mine profetier om hva jeg sa ville skje, hvordan de alle ville samle seg i kommunisme. Nå leder hun verden i vitenskap. Vi er langt bak henne. Hele resten av verden er bak henne. Hun er på lederplassen. Hun bare gjenkjente at hun også hadde litt hjerne.

¹⁷⁵ Merk dere, mennesket har de samme seks sansene det hadde for seks tusen år siden. For seks tusen år siden, med sansene han hadde, kontaktet han sitt jordiske hjem og tjente Gud. Og nå, i de siste syttifem årene, har dette mennesket gått fra hest og kjerre til astronaut. Hvorfor? Han vendte seg bort fra sin tro på Gud, og vendte seg heller til sine sanser og sine evner som et menneske. Har dere lagt merke til det? Han sluttet å stole på Gud. Han stoler på seg selv.

¹⁷⁶ Som denne vantro kvinnen. Hva heter hun, Washington der, som forandret alt dette? [Noen sier: "Murray."—Red.] Hva heter hun? ["Murray."] Murray, hun sa: "Så lenge vi har en hær og en marine, trenger vi ikke gamle Jehova." Mhm. Jeg bryr meg ikke om hva vi har.

Det er Jehova eller ingenting, for meg. La hæren og marinen synke, og de vil, men Jehova vil for evig forbli. Og så lenge jeg er en del av Ham, og Hans sønn, vil jeg være hos Ham for evig; ikke på grunn av mitt kall eller mitt valg, men på grunn av Hans valg. Amen, amen! Hadde ingenting å gjøre med det. Han er Den! Gi meg Ham eller gi meg døden. La nasjonene reise seg og falle; Jehova vil forbli. Han har gjort det, gjennom alle tidsaldrene; da Rom falt, da Egypt falt og resten av dem falt. Og Han forblir fremdeles Jehova. Åh, halleluja! Jeg føler meg religiøs.

¹⁷⁷ Grunnen til at Russland kom til seg selv, hun måtte. Akkurat slik Israel måtte komme seg til hjemlandet. Gud måtte drive Israel tilbake til hjemlandet, ved Trompetene. Og på samme måte måtte Gud drive Russland opp dit, inn i kommunisme, så hun ville gjøre nøyaktig det som var profetert at hun ville gjøre.

¹⁷⁸ Mennesket og dets seks sanser hadde nettopp begynt på veien med hest og kjerre og stolte på Gud. I de siste syttifem årene har han sluttet å stole på Gud. Da de undertegnet grunnloven for disse Forente stater, tok de Gud inn i alt de gjorde. Nå har de ikke en gang et møte, og de nevner ikke en gang Navnet Hans. Det stemmer. De setter sin lit til sin overlegne vitenskap, de, sine ferdigheter i sin vitenskap; en bedervet gjeng. Det er helt riktig. Hele verden er oppslukt i uvitenhet om Bibelen. Bi- . . . hele verden har vendt seg bort fra Gud.

Men bare tenk, midt iblant alt det der, og menighetsdenominasjonene og alle deres obskøne presteseminarer og alt mulig, Gud har tatt Sine profeters Ord og hugget ut en Brud som vil tro. Sa Han ville gjøre det. Han har hugget ut fra den tingen det Han lovet Han ville gjøre.

179 De setter sin lit til sin menneskelige intelligens, deres menneskelige vitenskap og så videre; satte Gud på utsiden, Som han en gang stolte på. De forente stater har satt Gud på utsiden. De kastet Ham til og med ut av skolen, for våre små barn kan ikke en gang høre om Ham. De kastet Ham ut av skolen. Nå prøver de å fjerne Ham fra dollaren: "Vi stoler på Gud." De kommer til å ta det bort fra når man sverger troskap til flagget: "Én nasjon under Gud." De kommer til å ta det bort.

180 Ser dere, de har gått til sine egne følelser og sine egne sanser. For i løpet av de siste syttifem årene har han ikke forandret seg i sine sanser i det hele tatt, han er fremdeles det samme mennesket Gud skapte ham til i begynnelsen.

Men i disse siste tider, kan dere ikke gjenkjenne hvor vi er? Og menigheten har vendt seg bort fra Gud, til det, til presteseminalet og erfaring og så videre, i stedet for Ordet. Gjenkjenner Ham ikke en gang i møtene sine, i skolene sine eller noe, lenger.

181 Israel har i løpet av de siste tjuefem årene gjenkjent noe som har ført dem til hjemlandet, som lovet. De vet ikke hvordan det egentlig gikk til. De har lidt omtrent alt, martyrdom, under disse Trompetene, men de er i hjemlandet. De vet ikke hvorfor.

182 Hvorfor våknet Russland opp? Hvorfor våknet nasjonene opp? Hvorfor har mennesket vært i stand til å gjøre fremskritt? Når vitenskapsfolk, for tre hundre år siden rullet en fransk vitenskapsmann en kule i en bestemt hastighet bortover jorden og beviste, med vitenskapelig research: "Hvis et menneske noen gang oppnådde den vanvittige hastigheten på tretti miles i timen, ville tyngdekraften løfte ham fra jorden; i følge hans vekt, i følge vekten på kula." Nå flyr han sytten tusen miles i timen, ser dere, og forsøker fremdeles å klatre videre. Han forstod det helt nylig. Hvorfor? Må være på den måten.

183 Hvorfor, menigheten pleide å stå på klippen Jesus Kristus. Uansett hva noen sa, holdt de seg like til det Ordet, budskapet til tiden; Luther, Wesley og ned igjennom der. Og nå har de vendt seg tilbake til tradisjoner. Hvorfor har den gjort det?

184 Siste tjuefem år har Israel nettopp gjenkjent at de er i hjemlandet for noe. Det var profetert at de måtte bli samlet igjen; Hosea sa det. Vi leste det for en stund siden. Gud hjelpe oss til å forstå det! Ålreit.

185 På samme tid har Bruden gjenkjent Kveldslyset, akkurat begynt å gjenkjenne. De sultne pinsevennene har begynt å

gjenkjenne at disse organisasjonene ikke har noe av det de ser etter, de er så forvrengte og forvirrede. Ser dere, det er tid for gjenkjennelse, gjenkjennelse. Dere er nødt til å gjenkjenne.

Verden har gjenkjent. Nasjonene har gjenkjent. Vitenskapen har gjenkjent. Djevelen har gjenkjent at dette er tiden hvor han kan ødelegge kvinner, ødelegge menigheten, ødelegge folket. Han har gjenkjent det.

Og Gud har gjenkjent at det er et folk på jorden som Han har forutbestemt til Liv. Som gjenkjenner at dette er tiden for å sende Hans Budskap. Han har gjort det. Folket har gjenkjent Det, Brudetiden har blitt klar over Kveldslyset.

¹⁸⁶ Om Sodoma hadde gjenkjent sin tid, da hun så disse budbærerne komme ned dit, som Billy Graham og Oral Roberts!

¹⁸⁷ Nå, en eller annen ondsinnet person i Phoenix gikk nylig frem og sa . . . spilte den delen av et lydbånd og sa at jeg sa her, jeg “må bli døpt i Jesu Navn”, sa det. Og sa deretter: “Se nå her, her sier han . . .” Da jeg snakket om Afrika, hvordan de døpte tre ganger med ansiktet fremover, og bakover. Sa at jeg sa: “Spiller ingen rolle.” Ser dere, han spilte ikke resten av lydbåndet; bare den delen, og stoppet det.

Noe som er en straffbar krenkelse å gjøre. De lydbåndene er absolutt rettighetsbeskyttede. Ingen kan tukle med dem. Det bør du helst ikke. Du—du—du får loven etter deg. Men ville vi gjort det? Nei. Han sa: “La dem være.” Gud har fortalt meg hva som kommer til å skje. Bare følg med, bare hold øye med den personen. Skjønner?

¹⁸⁸ Samtidig har Bruden blitt klar over Kveldslyset.

Om Sodoma ville ha gjenkjent sin tid!

¹⁸⁹ Nå, denne samme personen som satte på lydbåndet, sa: “Se her, til dere pinsevenner”, sa, “og dere baptister. Denne mannen, falske profet, William Branham”, ser dere, “har sagt at Oral Roberts og Billy Graham var i Sodoma.” Ser dere, og stoppet lydbåndet der; det er alt, ser dere.

Ville ikke fortsette til hvor jeg sier at: “De var budbærere til Sodoma.” Ikke i Sodoma: “De var der som budbærere til Sodoma.” Hvem som helst vet at jeg sa det. Spill lydbåndet ditt.

“Den som tar bort eller legger noe til, det samme skal bli tatt fra ham.” Det er Herrens Ord. Det står på den måten.

¹⁹⁰ “Hvis Sodoma hadde gjenkjent sin budbærer, ville hun fremdeles stått der i dag”, sa Jesus, om hun hadde gjenkjent det samme som Abraham gjenkjente.

Abraham visste at en lovet sønn ville komme. Men han visste at det måtte skje en forandring på en eller annen måte, fordi han var for gammel, og det var Sara også. Men da han så Den Som kunne skjelve Saras tanker, bak Seg, gjenkjente han

tiden han levde i. Han sa: “Min Herre, la meg hente litt vann hit og vaske føttene Dine.” De spiste et stykke brød. “La meg be Deg, bli bare litt lenger”, ser dere, her, “min H-e-r-r-e”, stor H-e-r-r-e, “Elohim”. Han gjenkjente at Gud talte til ham fra en menneskekropp. Han gjenkjente sitt tegn og ble velsignet av Herren.

Sodoma gjenkjente ikke sin tid og ble brent opp. Jesus sa: “Som det var på den tiden, slik skal det være når Guds Sønn blir . . . eller Menneskesønnen blir manifestert.”

¹⁹¹ Nå, menigheten har ikke gjenkjent sin tid. Som Israel, tvunget tilbake til Palestina, vil hun bli tvunget inn i Kirkenes Verdensråd. Hvorfor? Hun gjenkjente ikke sin tid. “Folk, kom ut av henne, ta ikke del i hennes synd!” Løp for livet, ellers vil du bli fanget med dyrets merke og kan ikke gjøre noe som helst med det.

“La han som er uren fremdeles være uren. La han som er hellig”, ikke *vil bli* hellig, “hellig nå. La han som er hellig”, ikke en kort- . . . kortklippet kvinne; hun kan ikke være det. Nå, det høres veldig smakløst ut, men det er Skriften. Bibelen sier: “Hun vanærer sitt hode”, og hennes hode er hennes mann. Hans Hode er Kristus, så hun vanærer Kristus. Hvordan kan hun være “vanærende” og ikke være “uren”? “La henne som har klippet håret beholde det slik. La ham, hun som går med kortbukser fortsette å gå med dem. La han som forneker Ordet fortsette å fornekte Det.”

“Men la han som er hellig fremdeles være hellig. La han som er rettferdig fremdeles være rettferdig. Guds rettferdige Ord, Guds Sønn som har blitt manifestert. Fremdeles være hellig, fremdeles rettferdig!” Gjenkjenn! Ja visst! Dager ikke . . .

Menigheten har ikke gjenkjent sin tid.

¹⁹² Som Israel, der i sitt løftesland, hun vet ikke hvordan hun kom tilbake dit. Hun ble bare automatisk ført tilbake dit. Hvorfor? Nasjonal makt satte henne på hennes plass.

Nå kommer jeg til å si noe. Nasjonal makt plasserte Israel i sitt hjemland. Nasjonal makt vil plassere menigheten i Kirkenes Verdensråd. Men Guds kraft vil plassere menneskene i Bruden. Verden presser *denne* veien, og verden *presser* den veien, men Gud presser oppover. Guds Ånd, som er Guds Ord: “Mitt Ord er Ånd og Liv”, vil sette Bruden på Hennes plass. For Hun vil gjenkjenne Sin posisjon i Ordet, da er Hun i Kristus, vil sette Henne på Hennes plass. Ingen nasjonal makt vil gjøre det. Men den nasjonale makten drev Israel til hjemlandet. De nasjonale maktene til Kirkenes Råd vil drive enhver organisasjon inn i det. Men Guds Makt vil løfte Bruden inn i Herligheten, ut av det.

¹⁹³ Åh, mennesker, gjenkjenn deres dag, slik Jesus formante dere. Sodomas tegn og menighetens tilstand i denne tid.

¹⁹⁴ Se hva Han sa ville skje i denne tid. Lytt veldig nøye til det. Sodomas tegn ville finne sted på den tiden; tegn som Abraham, den dagen før Sodoma, som ble kalt ut. Alle disse tingene som ble profetert, vil skje nå. Se på tiden du lever i. Vi har gått gjennom det flere ganger.

¹⁹⁵ Nå har Han lovet å sende dere Himmelsk Lys for å modne Ordfrøet som ville bli sådd i denne tid. Frøet er *Her* inne. Frøet er Bibelen. Hvorfor? Jesus sa det. “Ordet er Frøet som en såmann sådde.”

Og nå, før du kan få en avling, uansett om du sår frøet, må det ha lys for at det frøet skal modnes, ellers vil det råtne og vil ikke bli noe av; det vil forgå. Men om det er frø i jorden, det riktige jordsmonnet, med det rette slags sollys på seg, er det nødt til å modne.

Og Han lovet at i de siste tider, i kveldstiden, ville Sønnen komme ut for å modne det Frøet. Frøet blir forkynt. Guds Sønn modner det Frøet ved å stadfeste Det, får Det til å spire opp foran deg og bevise at Det er riktig. Får dere tak i det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Gjenkjenn din tid.

Jeg avslutter nå. Det er tid for å avslutte nå.

¹⁹⁶ Og de rike, forblindede, utdannede laodikeerne ville skyve Ordet ut fra sin midte. Har de gjort det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Han sa de ville.

Slik de gamle tiders profeter ble sendt for å stadfeste det lovede Ord for sin tid, slik at folket som var forutbestemt, i den tiden, så Det. Som kvinnen ved brønnen, som Natanael, som blinde Bartimeus, som Peter og resten av dem som gjenkjente Det. Han var det Ordet. Og produksjonen: “Hvis Jeg ikke gjør de gjerninger som Faderen lovet at Jeg ville gjøre, da tro ikke på Meg. Men hvis Jeg gjør gjerningene, selv om dere ikke tror Meg, tro disse gjerningene. De forteller dere Hvem Jeg er.” Får dere tak i det? Ålreit, ikke gå glipp av tiden, sendt. Menn og kvinner i andre tider gjenkjente Det og gikk inn og var trygge.

¹⁹⁷ Pinsevenner, åh du, hvorfor gjenkjenner dere ikke deres tid? Gjenkjenn tiden for kveldstiden. Den er her, og den er her så, for å stadfeste Kristi komme, for å stadfeste det. Vi er ved enden. Gjenkjenn din tid.

¹⁹⁸ Jeg vet at jeg har holdt på dere en lang stund. Klokken er tolv nå. Men jeg liker denne Maten. Dette er Liv. Det er. Det er, for den troende. Gjenkjenn tiden du lever i og tidens tegn.

¹⁹⁹ Se hvor alt er hen: Israel; hvor kirken; hvor umoralen; hvor Bruden står. Hva gjenstår? Den neste tingen, at Bruden skal bli tatt opp. Selvsagt ser alle menigheter etter en stor ting. Pinsevennene sier: “Ære være Gud! Det vil komme en tid da de kommer til å gjøre *dette* og de kommer til å gjøre *det*.” Ser dere, de er bekjennende. De tror.

²⁰⁰ Som en gang, Kaifas sa: “Er det ikke riktigere at en mann dør, så ikke hele nasjonen går til grunne?” Han var ypperstepresten, sier Bibelen, grunnen til at han sa det. Han profeterte, uten å vite hva han sa. Men innså han den egentlige sannheten bak det, at han ofret den samme Gud han hevdet å være ypperstepresten for?

Slik er det i dag! De ser, langt ute ett eller annet sted, etter en—en herlig tid som skal komme.

²⁰¹ Hvorfor, jeg drar til Forretningsmennenes stevne med dem. De sier: “Ære være Gud!” Disse forkynnerne stiller seg frem og bare hauser opp forsamlingen og sier: “Det kommer en stor vekkelse. Herrens hånd kommer til å være på jorden!” Og hvordan folk går frem, springer som . . . Og innser ikke at det er under Trompetene, for Israel. Hvorfor gjør de det? Det er fordi de er bekjennende kristne og ikke innser. Heller ikke Kaifas innså hva han gjorde. Og de innser ikke at de forkaster selve Budskapet som blir sendt til dem. Amen!

²⁰² Hver del av Skriften har vi gått gjennom, dag etter dag og uke etter uke, til det har blitt den udiskutable Sannhet. “Hvis de blinde ikke kan motta Det”, sa Jesus, “la dem være. Hvis de blinde leder de blinde, vil de alle falle i grøften.” Jeg vet ikke når, jeg vet ikke hvor, men jeg vet at det kommer.

²⁰³ Dere vet, jeg skjønner hvorfor satan ikke vil at jeg skal gjøre dette. I går følte jeg meg så dårlig. Jeg kunne ikke få et Ord fra Herren. Jeg gjorde alt jeg visste å gjøre, og jeg kunne ikke. Og i morges, da jeg stod opp . . . Jeg spiste litt mais i går, som ble liggende der i magen min, virket det som. Jeg var så syk, jeg bare—jeg kunne bare ikke begripe det. Jeg tenkte: “Hva i all verden er det som er galt? Jeg drar ned dit og jeg vet ikke hva jeg skal si. Og Herre, jeg kan ikke en gang finne et Skriftsted i mitt sinn å skrive ned. Jeg klarer ikke å finne en eneste ting.” Jeg visste bare ikke hva jeg skulle gjøre.

Så, etter at Budskapet begynte å komme til meg, fortsatte satan å si: “Du føler deg for dårlig. Hodet ditt verker. Du er syk. Du kan ikke dra ned dit. Du kan ikke stå der. *Dette* kommer til å skje, *det* kommer til å skje.”

²⁰⁴ Jeg husker, en gang, en historie om en liten cockney i England. Han var bare en vanlig mann. Og de sa at kongen, en av kongene i gamle dager, gikk inn i sitt—sitt palass. Og, dette, han hadde ingen . . . Han hadde et budskap han måtte sende ut, et budskap som hastet, på grunn av fienden. Og, så han—han—han sa til denne lille karen som stod der, han sa: “Her, ta dette budskapet, ta dette budskapet! Skynd deg til et *bestemt*—*bestemt* sted og befal at *dette* blir gjort.” Og han sa: “Ta septeret mitt i hånden din. Det vil stadfeste deg, at jeg er . . . du er sendt av meg.”

205 Og han festet det under kappen sin, og avsted dro han. Vaktene stanset ham over alt, alle andre. Ropte: "Hold dere unna! Jeg har et budskap fra kongen." Amen. "Jeg er kongens budbærer", et stadfestet ord.

206 Jeg tenkte: "Satan, ha deg unna! Jeg har Kongens Budskap. Jeg må dra."

207 En gang da de drepte Fredsfyrsten og la Ham i graven og forseglet gravkammeret, og døden holdt Ham i tre dager og tre netter. Men på Påskemorgen hadde Han septeret i Sin hånd og ropte: "Kom deg unna, død! Kom deg unna, grav! Åpne opp! Jeg er Kongens Budskap. Jeg må stå fram for å bevise denne oppstandelsen. Jeg er oppstandelsen og Livet." Halleluja! Jeg føler meg virkelig bra nå.

Det er Kongens Budskap. La oss gjenkjenne Det, venner, for vi er kalt for å samles for at Trompeten skal lyde. "For Herrens Trompet skal lyde, så skal tiden ikke være mer."

208 Han har samlet Israel. De tre dagene, Han sa Han ville gjøre det på den tredje dagen. Tjuesju hundre år har gått. Han sa Han ville samle dem sammen på den tredje dagen, og Han har gjort det. Han sa Han ville gjøre Livets vei kjent. Der har du det, venter nå bare på at Bruden skal komme seg ut av veien, så de kan komme, de to profetene, hebraiske profetene, som de vil gjenkjenne.

209 Husker dere at jeg stod i Kairo, for å dra opp dit, da Lewi Pethrus sa: "Broder Branham, om de noen gang fikk se det. . . De tror sine profeter."

210 Jeg sa: "Det er en god ting for meg." Ser dere hvordan mennesker er? Men ser dere Guds nåde? Jeg sa: "Jeg vil lese dette Nye Testamentet." De leste Det. Lewi sendte dem, over en million, bort dit, broder Lewi Pethrus fra Sverige. De ville lese Det, gikk inn og ut der nede, disse jødene; ikke som denne moderne gjengen med jøder, men i sitt hjemland. Og kom ned, han sa: "Hvis dette er Messias, la oss se ham gjøre profetens tegn, vi vil tro det."

211 Lewi Pethrus sa: "Broder Branham, der er anledningen. Der er anledningen." Noen fortalte meg det, at det ville være en anledning. Jeg dro avsted, kom veldig nærme.

En mann kom bort og satte seg ned der, broder Arganbright, sa: "Broder Branham, det ville rett og slett alarmere Israel! Få dem ut foran Det, og vis profetens tegn. De vil tro det."

212 Jeg sa: "Herre, her er jeg, klar." Hoppet på flyet; tok pengene og fikk meg en billett; stoppet i Kairo. Sa: "Ja, jeg er klar."

213 Den Hellige Ånd sa: "Dette er ikke din plass. Dette er ikke din tid." Ser dere, man blir for rask. Jeg tenkte: "Åh, du! Jeg har kommet helt bort hit; jeg—jeg kommer til å dra."

²¹⁴ Noe sa: “Stopp akkurat her! Ikke gå den veien. Snu og dra inn i India. Ikke dra dit. Dra bort til India, men ikke reis hit.”

²¹⁵ Tenkte: “Hvorfor?” Som jeg gikk ut og bak hangaren, sa jeg: “Herre Jesus, hva betyr dette?”

Så gjorde Han det kjent for meg. “Ingen hedning. Det er disse profetene.” Det må skje i følge Skriften. “Moses og Elias må komme.” Og dessuten har ikke Bruden blitt tatt ut av veien ennå. “Og disse profetene vil vende tilbake og de vil gjøre profetens tegn.” Det er Skriften. Alt blir oppfylt der da, fullkomment, Israel vil bli født som en nasjon på én dag. Amen! Kveldslysene skinner!

Det skal bli Lys omtrent ved kveldstiden,
Du vil sannelig finne stien til Herligheten;
I vannveien er Lyset i dag,
Begravet i Jesu dyrebare Navn.
Ung og gammel, vend om fra all deres synd,
Den Hellige Ånd vil sannelig komme inn;
Kveldslysene har kommet,
Det er et faktum at Gud og Kristus er Én.

²¹⁶ Vi er i endetiden, venn. Og da tenker vi på denne sangen av den inspirerte skribenten, da han sa:

Nasjonene revner (dette er omtrent femten år siden), Israel våkner,
Tegnene som profetene forutsa;
Hedningenes dager er talte, (se på umoralen hennes nå) Harvene er viklet inn;
Vend tilbake, o dere adspredte, til deres egne.
Gjenløsningens dag er nær,
Menns hjerter svikter av frykt;
Bli fylt av Guds Ånd, ha lampene deres trimmet og klare,
Se opp, deres gjenløsning er nær. (Det stemmer.)

Falske profeter lyver, de fornekker Guds Sannhet, (er ikke det Sannheten!)
Jesus Kristus er vår Gud.

De tror ikke Det. De har all slags ismer og ting!...?... sant. Men profeten sa... Eller, den inspirerte skribenten sa:

Vi vil vandre hvor apostlene har trådt.

²¹⁷ Husker dere i visjonen min? Jeg sa: “Hvis Paulus sine folk går inn, så går mine inn også, fordi jeg har gjort nøyaktig slik han gjorde.” Jeg holder meg helt til Det.

Disse millioner løftet hendene og sa: “Vi hviler i det!”

Hva? Gjenkjenn tiden vi lever i, tiden vi lever i, tegnet i tiden som vi lever i. Det er kanskje senere enn vi tror. En av

disse dager, la han som er på utsiden fortsatt være på utsiden. Han som er på innsiden må for alltid være på innsiden. Døren vil lukkes.

218 Hvis det er noen her denne morgen som ikke har gått inn ennå, åh, i Jesu Navn, mine kjære mennesker. . .

Ikke se på denne uvitende tjeneren som står her, uvitende, ulærd, utdannet; ikke se på det. Men se på Ordet som blir bevist. Se på Den mektige Hellige Ånd Som stadfester Det som Sannheten. Vi er i kveldstiden. Det er senere enn dere tror. Ikke. . .

219 Kvinner, la håret deres vokse. Søster, vær så snill å ta av deg de uanstendige klærne. Kast bort de sigarettene. For timen vil komme, da: "Han som er uren, la ham fremdeles være uren; og han som er rettferdig, la ham fremdeles være rettferdig. Han som er på innsiden er på innsiden; han som er på utsiden er på utsiden." Denne lille, trange marginen: "Hvis det er vanskelig for en rettferdig mann å bli frelst, hvor skal synderen og den ugudelige", Sannhetsfornekteren, vet dere, "hvor vil de bli av?"

La oss bøye våre hoder.

220 Nå, i Lyset av denne tiden vi nå lever i, Lyset for tiden vi nå lever i; dere dyrebare og elskede, dere som kommer fra forskjellige stater på tvers av landet, la oss nå, og jeg med dere, på dette alteret, la oss gjøre regnskap. Hvordan er Guds Ånd i våre hjerter i dag? Husk, det er den Ånden, uten fordømmelse, uten forurensning; enhver kirkelig lære, og alt, er fullstendig borte.

221 Ikke våg å prøve å legge noe til Det eller trekke fra Det. For om du forsøker å legge en tolkning til Det selv, vil din del bli tatt bort fra Livets Bok. Prøver du å si noe som Ånden ikke har sagt? Prøver du å få Det til å høres ut som at Det sier noe? Eller, tar du Det bare nøyaktig slik Det står, og lar Det være slik? Spleiser du, kutter, spiller inn på bånd og gjør ting som ikke er rett? Har du?

222 Sier: "Vel, jeg føler bare ikke at jeg skal gjøre *dette*. Eller, kanskje jeg—jeg—jeg vet at menigheten min ikke tror Det. 'Det er bare én manns ord om Det.'"

Den ene Mannen er Gud. Bibelen her sier at du ikke skal klippe håret ditt. Disse. . . Bibelen sier det. "Det skal skje at kvinner vil gå med klær som menn, og hvordan de vil være en avskyelighet for Gud." Hvordan Den Hellige Ånd talte gjennom det, dette ydmyke, uverdige karet som bare tilfeldigvis stod i nærheten på den tiden da den store Kongen sa: "Her er mitt gravsted, Mitt Ord." ("Her er Mitt Septer", mener jeg.) "Ta mitt Septer og dra ut og bring ut Budskapet."

223 Jeg vet at denominasjonene prøvde å stoppe Det og kaste Det ut og jage Det ut og sparket Det ut og alt mulig. Men ved

Guds nåde er jeg på veien og roper fra nasjon til nasjon, fra sted til sted, fra menighet til menighet: "Kom ut av det!" Det er upopulært, men Det er Sannheten.

²²⁴ Vil dere motta Det i den—i den—den Ånden Det er skrevet i? Vil dere motta Det i den Ånden Det har blitt gitt i? Hvis dere ikke ennå har. . . Vi har ikke plass til et alter; hjertet ditt er alteret. Vil du rekke opp hånden din og si: "Gud, vær meg nådig. La Guds Ånd komme inn i meg og fordømme meg nå for alle mine synder og frustrasjoner, alle mine dårlige vaner og høye temperament og munnhuggerier og krangler og bekymringer og alt jeg har hatt. Og jeg vet noe, at min ånd ikke er mild nok for Himmelen. Gjør meg mild, Herre, i dette siste øyeblikk. Dette er kanskje den siste talen jeg noen gang vil høre. Dette er kanskje siste gang jeg noen sinne vil høre Budskapet. Jeg rekker opp hånden min. Gud, vær nådig mot meg."

²²⁵ Gud velsigne dere. Dusinvis av hender. Nå, bare et øyeblikks stille bønn for dere. Dere som løftet hendene deres, viser at dere fremdeles er interessert. Ser for meg ut som at Ånden fremdeles kaller på noen.

²²⁶ Kjære Gud, Du Som vet alle ting. Og Du lagde alle ting for alle tings hensikt, for, noen måtte bli fordømt, noen måtte bli forblindet; noen: "Som pottemakeren som laget karet", som Paulus sa, "en til ære og den andre til vanære." Den som var laget til vanære var bare for å vise frem den andre som skulle æres. Men er det ikke i Guds forutbestemte plan, å kalle? "De Han vil? Er det ikke i Guds forutbestemte plan, å kalle? "De Han forut kjente, har Han kalt. De som Han kalte, rettferdiggjorde Han. Og de som Han rettferdiggjorde, har Han herliggjort."

²²⁷ Kanskje noen av dem her i dag er som den lille kvinnen ved brønnen, ute i umoral, ute i vantro, ute i menneskers tradisjoner, menneskelagde læresetninger. Kanskje det er første gangen de noen sinne har hørt disse tingene, men noe har på en forunderlig måte advart hjertene deres. Det er mange, mange hender som har gått opp, Herre. La den store Pottemakeren ta dette karet nå og forme det til et ærens kar. Jeg tror det er en eller annen hensikt, Herre, ellers ville de ikke gjøre det, de ville ikke si det. Jeg tror fremdeles, jeg holder dem frem.

²²⁸ La Din ydmyke tjener be inntrengende, Herre. La oss be inntrengende for dem, som en som står mellom de levende og døde; som en som i Sodoma ba inntrengende for sodomittene: "Kom ut av det! Kom ut av det, fort!"

²²⁹ Må de komme, Herre, ydmykt og stille til Guds trone nå, i deres hjerte, si: "Jesus, fra denne dag, heretter vil Du være min. Jeg gir Deg dette løftet her og nå, mens jeg sitter her på denne stolen hvor Din Ånd har truffet meg. Om Den traff meg her, trenger jeg ikke å gå lenger enn akkurat hit. Akkurat her er hvor Du møtte meg; akkurat her er hvor vi skal avgjøre

saken; akkurat her på denne andre stolen, tredje stolen, femte stolen, hva enn det er. Akkurat her er hvor det kommer til å bli avgjort, fordi dette er hvor Du fordømte meg, og dette er hvor Du lovet å gjøre det rett. For selv om jeg skulle være uren og skitten, skal jeg bli gjort hvit som snø. Jeg vil tro hele Ditt Ord. Jeg er klar til å vandre i Det, tro Det, akseptere Det.

“Og jeg gjør dette nå til Guds ære, i det jeg vet at mitt liv ikke gjør meg noe godt, det er ikke godt innfor Gud, det er ikke godt ovenfor naboene mine, det er ikke godt for noe annet; bare rett og slett et gode for djevelen, for å gjøre meg til en—en nikkedukke, for å dytte meg rundt omkring, kanskje for å være et eller annet som noen kan se på, kanskje en eller annen kvinnes idol. Gud, gjør meg til en tjener for Deg.” Gi det, Herre. Jeg overgir dem til Deg nå i Jesu Kristi Navn, Din Sønn.

Med våre hoder bøyd og våre hjerter.

Jeg kan høre min Frelser . . .

Oppriktig, venn. Det er kanskje din siste gang. Kan du høre den stille Røsten?

. . . kalle,
Jeg kan . . .

Hva kaller Han . . . Hva kaller deg, hvis din Frelser gjør det? Ordet.

. . . Frelser kalle,

Hva må du gjøre? Fornekte verden.

Og ta mitt kors og følg, følg . . .

“Jeg har oversett dåpen i Jesu Navn, Herre.”

Jeg vil gå med Ham gjennom hagen,
Jeg vil gå . . .

Med Ham, hvor? Gjennom vannet, gjennom hagen, gjennom hvor som helst; bønnens hus, i bassenget, hvor som helst. Bestem deg for det!

. . . gå med Ham gjennom hagen,
Jeg vil gå med Ham, med Ham hele veien.
Jeg vil gå med Ham gjennom dommen, (enten
Ordet har rett eller menigheten har rett),
Jeg vil . . .

“Enten jeg har rett, eller Han har rett. Har samvittigheten min rett, eller har Hans Ord rett?” Du er på dommens sted nå. “Det jeg har trodd, er det rett, eller er Hans Ord rett? Tror jeg det er i orden å ha kort hår, gå med kortbukser? Tror jeg det er i orden å tilhøre en denominasjon?” Hva sa Han?

Jeg vil gå med Ham, med Ham hele veien.
Nå, hvor Han leder meg vil jeg følge,

Jeg har hånden oppe, også, Herre. Herre, hvor enn det er, hvor skal det neste Budskapet bli forkynt? Er det tilbake her i kveld, eller i Afrika, Tyskland, Sveits? Hvor er det, Herre?

Hvor Han . . . (hvor enn Du leder, Herre) . . .
 meg vil jeg følge,
 Jeg vil gå med Ham, med Ham hele veien.

Med hodene deres bøyd nå.

²³⁰ Vil du gå med Ham alle steder Han leder deg? Vil du gå med Ham i stunder når du er langt nede, når mennesker forfølger, ler, gjør narr av? “Jeg vil fremdeles være hos Ham. Jeg vil fremdeles gå. Jeg vil fortsette å gå med Deg, Herre, hvor enn Du er. Jeg vil fremdeles forbli lojal og trofast. I kampens hete vil jeg fremdeles bli stående lojal og trofast. Hvis jeg faller, vil Du løfte meg opp igjen, Herre. ‘Den som mister sitt liv for Min skyld skal finne det.’”

Så jeg vil gå med Ham, med Ham hele . . .

²³¹ Nå, alle som mener det, fra ditt hjerte, la oss løfte våre hender nå, og våre hjerter, til Ham.

Jeg . . . Hvor Han leder meg vil jeg følge,
 Hvor Han leder meg vil jeg følge,
 Hvor Han leder meg vil jeg følge,
 Jeg vil gå med Ham, med Ham hele veien.

Han vil gi meg nåde og herlighet,
 Han vil gi meg . . .

Herre Jesus, pust på disse lommeløklærne nå. Helbred disse syke og lidende, Herre. Gi det, Herre. Gi dem helbredelse, Herre, i Jesu Navn.

Og gå med meg, med meg hele veien.

²³² Føler dere det godt nå? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Føler dere at alt er klart nå? [“Amen.”] Hvis Han . . .

Herrens Trompet skal lyde, og tid ikke skal
 være mer (det er denne siste Trompeten, nå)
 Og når den Evige morgen frembryter, lys og
 vakker.

La oss synge den, alle sammen nå. “Når Herrens Trompet skal lyde.” Gi oss duren.

Når Herrens Trompet skal lyde, og tid ikke
 skal være mer,
 Og den Evige morgen frembryter, lys og
 vakker;
 Når de frelste på jorden skal samles der på
 den andre strand,
 Når bokrullen blir lest opp der oppe, vil jeg
 være der.

Når bokrullen blir lest opp der oppe,
 Når bokrullen blir lest opp der oppe,
 Når bokrullen blir lest opp der oppe,
 Når bokrullen blir lest opp der oppe, vil jeg
 være der.

På den lyse og skyfrie morgenen når de døde i
 Kristus skal stå opp,
 Og dele herligheten av Hans oppstandelse;
 Når hele livet er over, og vår gjerning på
 jorden er fullført,
 Og når bokrullen blir lest opp der oppe, vil
 jeg være der.

Når bokrullen blir lest opp der oppe,
 Når bokrullen blir lest opp der oppe,
 Når bokrullen blir lest opp der oppe,
 Når bokrullen blir lest opp der oppe, vil jeg
 være der.

²³³ La oss løfte hendene våre, si: “Ved Din nåde, Herre.”
 Ved Din nåde, Herre! [Forsamlingen sier: “Ved Din nåde,
 Herre.”—Red.]

Nå, vi er brødre og søstre i Kristus. La oss snu oss og ta
 noen ved siden av deg i hånden, og si: “Ved Guds hjelp, når
 bokrullen blir lest opp der oppe!”

Når bokrullen blir lest opp der oppe,
 Når bokrullen blir lest opp der oppe,
 Når bokrullen blir lest opp der oppe,
 Når bokrullen blir lest opp der oppe, vil jeg
 være der.

Hva venter vi på?

Når den Trompeten (den siste) . . . Herren skal
 lyde, og tid ikke skal være . . .
 (Har brutt ut i Evighet, “I ett nu, på et
 øyeblikk.”) . . . og lys:
 Og da når de frelste på jorden skal samles der
 på den andre strand,
 Når bokrullen blir lest opp der oppe, vil jeg
 være der.

La oss bare synge det ut!

Når bokrullen blir lest opp der oppe,
 Når bokrullen blir lest opp der oppe,
 Når bokrullen blir lest opp der oppe,
 Når bokrullen blir lest opp der oppe, vil jeg
 være der.

²³⁴ Åh, vil ikke det bli litt av en tid! En dag er du ute og går, og
 her dukker noen opp. “Hvem er det? Mor!” Amen! “Det er ikke
 lenge til nå.” Bare om noen få minutter, vil du bli forvandlet.

Og vi vil bli . . . møte dem, så bli hentet opp sammen med dem for å møte Herren i luften. Åh, i ett nu, på et øyeblikk. Si: “Her er broder Seward, den gamle broderen som pleide å gå på møte her! Vel, her er broder DeArk. Her er broder *Den-* . . . Vel, se her, de omgir meg på alle kanter! Hva skjer? Her om bare noen få minutter . . . Jeg vet at de har vist seg for meg. Det er ikke lenge igjen nå. Jeg kommer til å bli forvandlet nå, kun på et øyeblikk, kun på et øyeblikk.” Åh, ja! Og den Evige morgen frembryter lys og vakker. Alle de mystiske skyene . . .

²³⁵ Som Han sa: “Israel, du har vært som en morgendis, en tåke, og din rettferdighet svinner bort.” Og når den har bleknet helt i Sønne-Lyset, Som holder alt sammen, amen, da: “Bokrullen blir lest opp der oppe, vil jeg være der.” Ålreit.

Til i kveld:

Til vi møtes! Til vi møtes!

Vi vet ikke når dette vil skje, venner. Det har vært en fortelling i en lang stund, men det er Sannheten, og det vil skje. Vi er like ved tidspunktet nå.

Til—til vi møtes, til vi . . .

Ved Guds nåde, håper vi, klokken halv åtte i kveld.

Gud være med dere til vi møtes igjen.

La oss reise oss nå.

²³⁶ Åh, er det ikke vidunderlig? “Dette er Himmelske steder i Kristus Jesus.” Ville ikke byttet dette mot noen ting. Dere vet at jeg elsker å fiske og at jeg elsker å jakte, fordi jeg ser Gud der ute i villmarken. Jeg elsker det. Men, åh, jeg ville ikke byttet ett minutt av dette, med alle opplevelser på hundrevis av år. Ett minutt med dette, denne tilfredsstillelsen!

²³⁷ Gud, skap en vekkelse i meg. La meg være vekkelsen. La hver og en av oss være vekkelsen, vekkelsen i meg. Få meg, Herre, til å hungre, få meg til å tørste. Skap i meg, Herre, det som trengs i meg. La meg, fra denne time av være Din; mer innvidd tjener, en bedre tjener, mer velsignet av Deg; mer istandsatt, mer ydmyk, mer vennlig, mer villig til å arbeide; at jeg ser mer på de positive tingene og glemmer de tingene som ligger i fortiden, og det negative. La meg jage fram mot målet fra det høye kall i Kristus. Amen.

Det er vårt begjær, er det ikke? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

Ja vel, la oss, til vi møtes i kveld, la oss ta Navnet Jesus med oss nå, hver og en av dere.

Ta—ta det Navnet Jesus med deg,
Barn av sorg og av smerte;
Det vil gi deg glede og trøst,
Ta det alle steder du drar.

Dyrebare Navn, å hvor vakkert!
 Jordens håp og Himmelens glede;
 Dyrebare Navn, å hvor vakkert!
 Jordens håp og Himmelens glede.

La oss nå bøye hodene våre.

Ta det Navnet Jesus med deg,
 Som et skjold fra hver en snare;
 Når fristelser samler seg rundt deg. . .

GJENKJENN DIN TID OG DETS BUDSKAP NOR64-0726M

(Recognizing Your Day And Its Message)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk søndags morgen, den 26. juli, 1964, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2015 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
 PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
 P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org